proprie Seraphim ille, qui eſt de ordine illo. Et dicitur purgare, non quia ipſe immediate purget, ſed quia ejus auctoritate, vel quia præcepta ab ipſo illuminatione, inferior angelus purgavit. Et ponit exemplum. Sicut dicitur Papa, vel Epiſcopus abſolvere quando auctoritate ipſius aliquis abſolvit. Et ideo propter reverentiam angelus inferior qui viſionem formavit reducit in Deum primo, & in Seraphim ſecundo. Ac ſi diceret: Ergo purgo te per lumen receptum à Deo, mediante Seraphim, 1. *q.* 112. 2. 2.

316. Solis quinque ordinibus inferioribus convenit mitti in miniſterium, 1. *quæſt.* 112. 4. *c.*

317. Miſsi non retardantur à contemplatione Dei propter executionem miniſterii, 1. *q.* 64. 4. *ad* 3. item *q.* 112. 1. *ad* 3. item 22. *q.* 181. 4. *ad* 2.

318. Actiones angelorum miniſteria vocantur, & propter hoc dicuntur in miniſterium mitti, 1. *q.* 112. 2. *c. fin.*

319. Mitti convenit æquivoce angelis & perſonis divinis, 1. *q.* 112. 2. *ad* 3.

320. Divinæ perſonæ mittuntur ad angelos, & ad alios beatos per novas revelationes tantum, 1. *q.* 43. 6. *ad* 3.

321. Angeli formaverunt ſpecies viſas in miſsione viſibili Spiritus Sancti, 1. *quæſt.* 43. 8. *ad* 5.

322. Cuſtodia angelorum eſt quædam executio divinæ providentiæ circa homines, 1. *q.* 113. 2. 6. *c.*

323. Angeli deputantur ad cuſtodiam hominum, 1. *q.* 113. 1. *c.*

324. Deus immediate cuſtodit hominem, quoad affectum inclinandum ad bonum, ſed mediantibus angelis, quoad intellectum illuminandum, 1. *q.* 113. 1. *ad* 2.

325. Superiores angeli cuſtodiunt electos ad majorem gradum gloriæ, 1. *q.* 113. 2. *ad* 3. item 3. *ad* 1.

326. Soli angeli infimi ordinis ſunt cuſtodes particularium hominum, 1. *quæſt.* 113. 3. *c.*

327. * Angeli cuſtodiunt particulares homines: archangeli provincias: principatus totam naturam humanam: virtutes corpora: poteſtates ſupra dæmones: ſed dominationes ſupra bonos ſpiritus habent cuſtodiam, 1. *q.* 113. 3. *c.*

328. Singulis ſpeciebus rerum corruptibilium deputantur ſinguli angeli, ſicut ſingulis individuis incorruptibilium, ſcilicet hominibus, 1. *quæſt.* 110. 1. *ad* 3. item *quæſt.* 113. 2. *c.*

329. * Quilibet homo habet tantum unum angelum cuſtodem, 1. *q.* 113. 2. *c.*

330. Singulis hominibus, ut ſunt ſingulares perſonæ, dantur ſinguli angeli, ſed ut partes collegii habent unum in communi, 1. *q.* 113. 2. *ad* 1. item 3. *c.*

331. Prælatus cuſtoditur ut perſona particularis ab angelo, ſed ut prælatus illuminatur ab archangelo, vel à principe, 1. *quæſt.* 113. 2. *ad* 1.

332. Cuſtodia angelorum principaliter ordinatur ad illuminationem, ſecundario vero ad arcendum dæmones, & alia hujuſmodi, 1. *q.* 113. 5. *ad* 2.

333. Idem angelus cuſtodit matrem & infantem, quamdiu eſt in utero ejus, 1. *q.* 113. 5. *ad* 3.

334. Non deſerit hominem quem cuſtodit, uſque ad mortem, 1. *q.* 113. 4. *c.* item 6. *c.*

335. Pugnant ad invicem pro cuſtodiis, non quidem per contrarietatem voluntatum, ſed quia contraria ſunt merita, de quibus conſulunt voluntatem Dei, 1. *q.* 108. 6. *c.* item *q.* 113. *c.*

336. Non dolent de damnatione cuſtoditorum, ſed gaudent de juſtitia divina, 1. *quæſt.* 113. 7. *c.*

337. Homo in ſtatu innocentiæ indigebat angelo cuſtode, propter pericula ab extrinſeco tantum, 1. *q.* 114. 4. *ad* 2.

338. * Chriſtus non habuit angelum cuſtodem, ſed miniſtrum; & hoc quoad paſsibilitatem corporis tantum, 1. *q.* 113. 4. *ad* 1.

339. Damnandis deputantur angeli cuſtodes, qui retrahunt eos á multis, 1. *q.* 113. 4. *ad* 3. item 5. *ad* 1.

340. Antichriſtus habebit angelum cuſtodem, quia hoc auxilium eſt conceſſum toti humanæ naturæ, 1. *q.* 113. 4. *ad* 3.

341. Homines vel animæ non deputantur ad cuſtodiam hominum, quia non habent gradus in natura ſicut angeli, 1. *q.* 64. 4. *ad* 2.

342. Hoc nomen Angelus eſt commune omni ordini angelorum, & omni ſpiritui cœleſti, 1. *q.* 108. 5. *c.*

343. Nomina ordinum angelorum aſsignantur, & exponuntur, 1. *q.* 108. 5. *c.*

344. Ultimus ordo ſpecialiter nominatur angelus, 1. *quæſt.* 108. 5. *ad* 1. item 22. *q.* 160. 1. *ad* 1.

345. Nomen cujuslibet ordinis ſignificat participationem alicujus perfectionis quę eſt in Deo; ſicut nomen virtutis ſignificat participationem divinæ virtutis, 1. *quæſt.* 108. 5. *ad* 2.

346. Proprietates & officia in ordinibus angelorum & eccleſiæ accipiuntur ex nominibus eorum, 3. *q.* 67. 1. *c.*

347. Omnes ordines primæ hierarchiæ nominantur ab operationibus circa Deum; ſecundæ vero à poteſtate non limitata; tertiæ autem ab actibus limitatis ad unum hominem, vel ad unam provinciam, 1. *q.* 108. 6. *c.*

348. Dominatio participative eſt proprium nomen unius ordinis angelorum; ſed per exceſſum convenit ſoli Deo, 1. *q.* 108. 5. *ad* 2.

349. Virtus eſt nomen proprium unius ordinis angelorum, & eſt commune omnibus angelis, 1. *q.* 108. 5. 1.

350. Moyſes nominavit angelos nomine lucis, vel cęli, non autem proprie, quia loquebatur populo rudi, ſcilicet Judęorum, 1. *q.* 61. 1. *ad* 1. item *q.* 67. 4. *c.* item *q.* 68. 2. *c.* & 3. *c.*

351. Lex vetus data fuit à Deo per angelos, 12. *q.* 98. 3. *c.* & 6. *c.*

352. * In angelis ſunt habitus, 12. *q.* 50. 6. *c.* item *q.* 51. 1. *c.*

353. Sunt habitus alterius rationis, quam in hominibus, 12. *q.* 50. 6. *c.* item *q.* 51. 1. *c.*

354. Eſt aliquid de vita activa, ſed non diſtinctum à contemplativa, 22. *q.* 181. 4. *ad* 2.

355. Convenit orare, 22. *q.* 83. 10. *ad* 2.

356. Deo comparati ſunt materiales & corporei, non quod in eis ſit aliquid de natura corporea, 1. *q.* 50. 1. *ad* 1.

1. Anima non eſt ſuum eſſe, 1. *q.* 77. 1. *c.*

2. In homine non poteſt eſſe alia anima, præter rationalem, 1. *q.* 76. 3. *c.* item 6. *ad* 1. item *q.* 118. 2. *ad* 2.

3. Non poteſt eſſe alia forma ſubſtantialis, prę̨ter animam rationalem, 1. *q.* 76. 3. *c.* item 3. *q.* 75. 6. *ad* 2.

4. Impoſsibile eſt eſſe ſimul plures animas in eodem corpore, 1. *q.* 76. 3. *c.*

5. Anima rationalis non recipit eſſe á Deo, niſi in corpore, 1. *q.* 90. 4. *c.* item *q.* 118. 3. *c.* item 3. *q.* 6. 3. 4. *c.*

6. Non fuit producta in eſſe, ante corpus, 1. *q.* 90. 4. *c.* item *q.* 91. 4. *ad* 3. item 22. *q.* 164. 1. *ad* 4. item 3. *q.* 6. 3. *c.* item 4. *c.* *ad* 2.

7. Corpus adveniens animæ rationali trahitur ad illud eſſe, in quo anima ſubſiſtit, 1. *q.* 75. 2. 3. *c.* item *q.* 76. 1. *ad* 5. item 3. *q.* 15. 4. *c.*

8. Dependet à corpore in eſſe, quoad principium, non quoad finem. Ideo manet deſtructo corpore, 1. *q.* 76. 1. *ad* 5. item *ad* 6. item 2. *ad* 2. item *q.* 90. 4. *ad* 3. item 12. *q.* 2. 5. *c.* item *q.* 4. 5. *ad* 2.

9. Eſt tota in toto, & tota in qualibet parte corporis ſui, 1. *q.* 8. 2. *ad* 3. item *q.* 76. 8. *c.* item *q.* 93. 3. *c.* item *q.* 46. 7. *c.*

10. Ridiculum eſt dicere quod animæ rationali, vel alicui ſpirituali ſubſtantiæ ſit locus aliquis naturalis, 1. *q.* 102. 2. *ad* 3.

11. Anima ſecundum ſe eſt ſupra tempus; ſed actus ejus per accidens menſuratur tempore primi motus, ratione corporis, 1. *q.* 118. 3. *c.* item 12. *q.* 53. 3. *ad* 3. item *q.* 113. 7. *ad* 5.

12. Triplex ſcilicet vegetativa, ſenſitiva, & intellectiva, 1. *q.* 78. 1. 2.

13. Non impeditur á ſuo corpore, ut eſt perfectibile ab ea, ſed ut habet aliquid repugnans animę, 1. *q.* 75. 3. *ad* 3.

14. Anima rationalis dupliciter indiget corpore, ſcilicet ut objecto, & ut ſubjecto, vel organo, 1. *q.* 75. 3. *ad* 3.

15. Habet aliquas virtutes, in quibus non communicat corpus, 1. *q.* 70. 3. *c.* item *q.* 76. 1. *ad* 4. item *q.* 77. 5. *c.* item *q.* 118. 2. *c.*

16. 17. Habet aliquas operationes in quibus non communicat corpus, 1. *q.* 75. 2. *c.* item *q.* 76. 1. *c.* *ad* 1. item *q.* 77. 5. *c.*

18. Una pars corporis dicitur principalior alia, quia eſt organum principalioris potentiæ animæ, vel quia eidem potentiæ principalius deſervit, 1. *q.* 76. 8. *ad* 5.

19. Anima eſt cauſa efficiens finis, & formalis ſui corporis, 1. *q.* 90. 2. *ad* 1.

20. Rationalis eſt forma ſui corporis, 1. *q.* 76. 1. 7. 8. *c.* item *q.* 90. 4. *c.* item *q.* 91. 4. *ad* 3.

21. Anima non eſt de eſſentia Dei, 1. *q.* 90. 1. *c.*

22. Rationalis eſt forma immaterialis, quoad operationem, ſed materialis, quoad eſſe, 1. *q.* 76. 1. *ad* 1.

23. Magis proprie dicitur, rationalis quam intellectualis, 22. *q.* 83. 10. *ad* 2.

24. Intellectivum principium, ideſt anima, eſt propria hominis forma, 1. *q.* 76. 1. *c.*

25. Anima eſt quodammodo omnia, quia per ſenſum eſt omnia ſenſibilia; & per intellectum eſt omnia intelligibilia, 1. *q.* 80. 1. *c.* item *q.* 84. 2. *ad* 2.

26. Per eſſentiam ſuam eſt ſpiritus & forma corporis; quia in ea non ſunt duæ formæ, ſicut nec in corpore ejus ſunt duæ formę; ſed anima eſt forma corporis dans ei totum ordinem eſſe perfecti, ſcilicet eſſe, eſſe corporeum, & eſſe animatum, & ſic de aliis, 1. *q.* 76. 3. *c.* item 3. *q.* 75. 6. *ad* 2.

27. Eſt infima in genere intellectualium, 1. *q.* 51. 1. *c.* item *q.* 75. 7. *ad* 3. item *q.* 76. 5. *c.* item *q.* 77. 2. *c.* item *q.* 79. 2. *c.* fin. item *q.* 89. 1. *c.* fin. item 12. *q.* 50. 5. *c.*

28. Humana eſt ultima in nobilitate formarum, 1. *q.* 76. 1. *c.* fin. & *ad* 1.

29. Eſt quaſi horizon, & confinium corporeum & incorporeum, 1. *q.* 77. 2. *c.*

30. Eſt incorporea, & ſubſiſtens, 1. *q.* 75. 2. *c.* item 6. *c.* item *q.* 90. 2. *c.* *ad* 2. item *q.* 118. 2. *c.*

31. Eſt immortalis, 22. *q.* 164. 1. *ad* 2. item 3. *q.* 2. 8. *c.* *ad* 4.

32. Eſt incorruptibilis, 1. *q.* 61. 2. 3. item *q.* 75. 6. *c.* item *q.* 76. 3. *ad* 1. & *q.* 90. 2. *ad* 1. & *q.* 98. 1. *c.* item *q.* 113. 2. *c.* & *q.* 118. 2. *ad* 2. item 12. *q.* 85. 6. *c.*

174. Conveniunt in ultimo fine, non autem in fine proximo, 1. *q.* 75. 7. *ad* 1.
175. Anima ſenſitiva in homine eſt incorruptibilis, 1. *q.* 76. 3. *ad* 1.
176. Eſt nobilior, quam in brutis, 1. *queſt.* 76. 5. *c.* item *queſt.* 91. 3. *ad* 1. item 12. *queſt.* 74. 3. *ad* 1. item 3. *queſt.* 2. *ad* 2. item 5. *ad* 1.
177. Anima ſenſitiva non eſt ſubſiſtens, 1. *queſt.* 75. 3. *c.* item 6. *c.* item *queſt.* 118. 1. *c.* *ad* 1.
178. Nullo modo eſt hoc aliquid, 1. *queſt.* 7. 3. *c.*
179. Non eſt vivens, ſed principium vivendi, 1. *q.* 118. *c.*
180. Non eſt per creationem, 1. *q.* 118. 1. *c.*
181. Non præexiſtit actu in ſemine, nec etiam vegetativa, 1. *q.* 118. 1. *c.*
182. Anima ſenſitiva, & vegetativa traducitur cum ſemine, 1. *q.* 118. 1. *c.* item 2. *ad* 2.
183. Senſitiva prolis producta in partem principalem incipit operari ad complementum proprii corporis per modum nutritionis, & augmenti, 1. *q.* 118. 1. *ad* 4.
184. Nullam habet operationem per ſe, 1. *q.* 75. 3. *c.* & *q.* 118. 1. *c.*
185. Animæ brutorum deſinunt eſſe, corpore corrupto, 22. *q.* 164. 1. *ad* 2.
186. Vegetativa non creatur, 1. *q.* 118. 1. *c.*
187. Non præexiſtit in ſemine, 1. *queſt.* 118. 1. *c.*
188. Eſt in menſtruo ſecundum actum primum: non autem ſecundum actum ſecundum qui eſt operari, 1. *q.* 118. 1. *ad* 4. item 2. *ad* 2.
189. Ex anima vegetativa generantis derivatur quędam virtus activa ad ipſum ſemen animalis vel plantæ, ſicut à principali agente derivatur vis motiva ad inſtrumentum, 1. *q.* 118. 1. *c.* *ad* 3. & *q.* 119. 1. *c.* *fin.* item 2. *c.* *ad* 1.
190. Non agit niſi in corpus ſibi unitum, 1. *q.* 78. 1. *c.* & *q.* 79. 2. *ad* 3.
191. Objectum potentiæ vegetativæ eſt corpus vivens per eam, 1. *q.* 78. 1. 2.
192. Potentia vegetativa eſt triplex, ſcilicet generativa, augmentativa, & nutritiva, 1. *q.* 78. 2. *c.*
193. Omnium partium animæ vegetativæ generativa eſt finalior, dignior, & perfectior, 1. *q.* 72. *ad* 1. & *q.* 78. 2. *c.*
194. Vires vegetativæ dicuntur naturales dupliciter, ſcilicet quia habent effectus ſimilis naturę, ideſt eſſe, quantitatem, & conſervationem: & quia per ſimilia inſtrumenta agunt, ideſt per qualitates activas, & poſsitivas; ſed altiori modo, 1. *q.* 78. 2. *ad* 1.
195. Agunt per calorem, & per alias qualitates naturales, 1. *q.* 78. 1. *c.* item 2. *c.*
196. Non obediunt imperio rationis, 12. *q.* 17. 8. 9. *c.* & *q.* 50. 3. *ad* 1. & 22. *q.* 148. 1. *ad* 3. & 3. *q.* 15. 2. *ad* 1. & *q.* 19. 2. *c.*
197. Sicut Deum in cœlo eſſe dicimus, ita animabus beatis, quę Deitatis perfecte participes ſunt, aſsignari; Animabus vero quæ hujus deitatis ſunt expertes, contraria loca deputari aſſerimus, *Suppl.* *q.* 69. 1. *c.*
198. E carcere corporis liberatæ præmio conſecuto in cœlum, aut pœna debita infiicta in infernum feruntur, *Suppl.* *q.* 69. 2. *c.*
199. Fieri non poteſt, ut animæ vel de paradiſo, vel de inferno ſimpliciter exeant, *Suppl.* *q.* 69. 3. *c.*
200. In anima ſeparata potentiæ ſenſitivæ, & aliæ ſimiles non remanent ſimpliciter, ſed ſecundum quid, hoc eſt eo modo quo principiata ſunt in ſuis principiis, *Suppl.* *q.* 70. 1. *c.*
201. Actus ſenſitivarum potentiarum nullo modo remanent in anima ſoluta á corpore, niſi fortaſsis tanquam in radice remota, *Suppl.* *q.* 70. 2. *c.*
1. Animal eſt, quod habet naturam ſenſitivam, rationale vero, quod habet naturam intellectivam, 1. *q.* 3. 5. *c.* & *q.* 85. 3. *ad* 4. item 5. *ad* 3. item 12. *q.* 67. 5. *c.*
2. Quędam animalia dicuntur eſſe ex aqua, quia plus habent de aqua quam alia animalia, licet in omnibus prædominetur terra, 1. *q.* 71. *ad* 2.
3. Quædam animalia ſunt media inter aquatica & terreſtria; licet magis conveniant cum altero, cum quo magis computantur, 1. *q.* 71. *ad* 4.
4. Terreſtria ſunt perfectiora avibus & piſcibus, 1. *q.* 72. *ad* 1.
5. Non quælibet pars animalis eſt animal, quia non habet animam primo, ſed in ordine ad totum, 1. *q.* 76. 8. *c.* *fin.* *ad* 2. & *ad* 3.
6. Pars animalis perfecti non eſt animal: quia non habet diſtinctionem organorum, & operationum quæ requiruntur, 1. *q.* 5. 3. *ad* 2.
7. Partes animalis non ſunt in ſpecie, nec differunt ſpecie: ſed ſunt diverſarum diſpoſitionum, 1. *q.* 76. 5. *ad* 3.
8. Dextera eſt nobilior pars corporis animalis. Ideo qui ad dexteram alicujus ſedet nobiliſsimo modo ei conjungitur, 1. *q.* 102. 1. *c.* *fin.*
9. Diverſa animalia ad ornatum diverſorum elementorum pertinent, ſcilicet aves aeris, & piſces aquæ, cætera autem terræ, 1. *queſt.* 71. & 72. *c.*
10. Animalia quælibet præter perfecta, poſſunt generari ex ſemine per putrefactionem, & ſine ſemine, 1. *q.* 91. 2. *ad* 2.
11. Virtus cœli loco ſpermatis cum elementis ſufficit ad generationem animalium imperfectorum, non autem perfectorum, 1. *queſt.* 45. 8. *ad* 3. & *queſt.* 70. 3. *c.* & *queſt.* 71. *ad* 1. & *q.* 91. 2. *ad* 2.

12. Species animalium de novo generatæ per putrefactionem fuerunt productæ in primis ſex diebus in ſuis principiis, 1. *queſt.* 74. 1. *ad* 3.
13. Generatio hominis, & multiplicatio etiam quoad individua, eſt de principali intentione naturæ; non autem aliorum animalium, niſi ſecundum ſpeciem, 1. *q.* 50. 4. *ad* 4. & *q.* 98. 1. *c.*
14. * In generatione animalis, præcipue hominis, ſunt neceſſariæ multæ generationes non continuæ, ſicut etiam multæ formæ, item *q.* 18. 2. *ad* 2.
15. Motus ſurſum eſt naturalis animali ſecundum animam, non autem ſecundum corpus, 12. *q.* 6. 5. *ad* 3.
16. Motus appetitus animalis prævenitur ab exteriori motu dupliciter, ſcilicet ſecundum ſenſus, & ſecundum corpus, 12. *queſt.* 6. 1. *ad* 2.
17. Quędam animalia mox nata habent movere ſe, & uſum membrorum, non propter nobilitatem, ſed propter ſiccitatem cerebri, 1. *q.* 99. 1. *ad* 2.
18. Animalia pugnant propter cibum, & coitum, 1. *q.* 81. 2. *c.* *fin.*
19. Quædam abhorrent coire cum matre, ut equus & camelus, 22. *q.* 54. 9. *ad* 2.
20. Bruta non proſequuntur conveniens, nec fugiunt nociva per rationis deliberationem, ſed per naturalem inſtinctum æſtimativæ, ſimiliter & pueri, 1. *q.* 83. 1. *c.* & 12. *q.* 11. 2. *c.* & *q.* 15. 2. *c.* & *q.* 16. 2. *ad* 3. & *q.* 17. 2. *ad* 3. & *q.* 46. 4. *ad* 2. & 7. *ad* 2.
21. Non intendunt aliquid manifeſtare, vel repræſentare, quia hoc eſt proprium rationis conferentis ſignum ad ſignatum, ſed agunt ex inſtinctu naturali aliquid ad quod ſequitur hoc, 22. *q.* 110. 1. *c.*
22. Aves docent pullos ſuos volare, & ſimilia; quia mox nata bruta non habent ita perfectum uſum induſtriæ naturalis, ſicut poſtea, 1. *q.* 101. 2. *ad* 3.
23. Bruta ſunt ſagacia, quia diriguntur à Deo, ſicut horologia, 12. *q.* 13. 2. *ad* 3.
24. Cognitio eſt in animalibus brutis propter neceſsitatem actionis tantum, 1. *q.* 91. 3. *ad* 3. & 12. *q.* 31. 6. *c.*
25. Homines in ſtatu innocentiæ non indigebant aliis animalibus, niſi ad experimentalem cognitionem eorum, 1. *queſt.* 96. 1. *ad* 3.
26. Appetitus animalis bruti non eſt liber, 1. *queſt.* 59. 3. *c.* & *queſt.* 83. 1. *c.* & 12. *queſt.* 11. 2. *c.* & *queſt.* 13. 2. *ad* 2. & *ad* 3. & *q.* 26. 1. *c.*
27. Electio non convenit animalibus brutis, 12. *q.* 13. 2. *c.*
28. Intentio proprie non convenit animalibus brutis, 12. *q.* 12. 5. *c.*
29. Delectatio proprie convenit animalibus brutis; non autem gaudium, 12. *queſt.* 31. 3. *c.*
30. Animalia bruta non delectantur viſibilibus, odoribus, & ſonis, niſi in ordine ad ſuſtentationem naturæ, 1. *q.* 91. 3. *ad* 3. & 12. *q.* 31. 6. *c.* & *q.* 35. 2. *ad* 3. & 22. *q.* 141. 4. *ad* 3. & *q.* 167. 2. *c.*
31. Omne animal naturaliter abſtrahitur à delectationibus venereis, & guſtus per dolores corporis, 12. *q.* 29. 3. *ad* 1. item *q.* 35. 6. *c.* *fin.* *ad* 1.
32. Animalia ferociora non erant manſueta ante peccatum Adæ, nec comedebant herbas: ſed carne ſicut nunc, 1. *q.* 96. 1. *ad* 2.
33. Bruta appetunt excellentiam, & iraſcuntur contra derogantia ei, non autem honorem, 12. *q.* 47. 2. *ad* 2.
34. Homo ex parte ſuę temperatiſsimæ complexionis, non habet ſuper excellentiam alicujus paſsionis animæ, quam habent cætera animalia ſecundum quod deviant ab hac ęqualitate, ut leo in audacia, canis in ira, lepus in timore, & ſic de aliis, 12. *queſt.* 46. 5. *ad* 1.
35. Quæ tantum vivunt, ideſt plantæ, ſunt propter omnia animalia, & hæc propter hominem, & omne imperfectius propter perfectius, 1. *queſt.* 65. 2. *c.* & 22. *q.* 64. 1. 2. *c.* & *q.* 66. 1. *c.*
36. Omnia animalia ſunt ſubjecta homini, vel totaliter, ut manſueta; vel in parte, ut alia; ſed non omnia obediunt ei propter peccatum, 1. *q.* 96. 1. *c.*
37. Bruta quandoque puniuntur in pœnam dominorum ſuorum, 22. *queſt.* 108. 4. *ad* 3.
38. In brutis eſt ſimilitudo boni moralis, ſcil. virtutum, ſecundum paſsiones tantum, 12. *q.* 24. 4. *ad* 3.
39. Bruta invocant Deum, inquantum naturaliter deſiderant bonitatem ejus. Sed obediunt ei, inquantum naturalis inſtinctus eorum movetur à Deo, 22. *queſt.* 83. 10. *ad* 3.
40. Diſtinctio animalium immundorum à mundis non erat ante legem Moyſi, quoad eſum, niſi propter abominationem vel conſuetudinem, ſed bene quoad ſacrificia, 12. *q.* 103. 1. *ad* 2.
41. Expoſitio animalium mundorum ſecundum legem, 12. *q.* 102. 3. *ad* 2.
42. Immundorum ſecundum legem, 12. *q.* 102. 6. *ad* 1. & *ad* 2.
43. Animal ſacrificandum debebat habere quatuor, ſcilicet integritatem, ſanitatem, ſuavitatem, & ſal. 12. *queſt.* 102. 3. *c.* *ad* 2. & *ad* 7.
44. Animalia ante octo dies non offerebantur, propter ſuam teneritudinem, 12.

109. Anima cognoſcit omnia in rationibus ęternis, 1. *q.* 12. 11. *ad* 3. item *q.* 84. 5. *o.*

110. Ut in principio cognitionis, non autem ut in ſubjecto, vel in ſpeculo, 1. *q.* 12. 11. *ad* 1. item *q.* 84. 5. *o.* item *q.* 88. 3. *ad* 1.

111. Nulla operatio animæ, dicitur proprie motus, niſi operatio appetitus ſenſitivi, 1. *q.* 81. 1. *c.*

112. Ab eſſentia animæ non procedit operatio, niſi mediante virtute ejus, vel potentia, 1. *q.* 77. 1. *o.*

113. Neceſſe eſt dicere, id quod eſt principium intellectualis operationis, quod dicimus hominis animam, eſſe quoddam principium incorporeum, & ſubſiſtens, 1. *q.* 75. 2. *c. princ.*

114. Si ipſa eſſentia animę eſſet immediatum operationis principium ſemper habens animam actu haberet opera vitæ, 1. *q.* 77. 1. *c.*

115. * Anima tripliciter patitur, ſcilicet á Deo, & á læſione corporis, & à propria operatione, 3. *q.* 15. 4. *c.*

116. Illud quo anima operatur, differt realiter ab ea, 1. *q.* 77. 1. *o.*

117. Non habet vim tranſmutandi materiam corporalem, 1. *q.* 117. 3. *o.*

118. In actibus & relationibus animæ intellectis itur in infinitum, 1. *q.* 28. 4. *ad* 2. item *q.* 32. 2. *c. fin.* item *q.* 87. 3. *ad* 2. item 12. *q.* 1. 4. *ad* 3. item 3. *q.* 87. 3. *ad* 2.

119. Eſt movens mota per accidens, 1. *q.* 75. 1. *ad* 1.

120. De ſe nata eſt movere ad quamlibet partem, ſed per corporis gravitatem impeditur, ideo difficile eſt homini aſcendere, 1. *q.* 62. 2. *ad* 2.

121. Cum ſuperior pars animę intenſe movetur in aliquid, ſequitur motum ejus pars inferior per redundantiam, 12. *q.* 24. 3. *ad* 1. & *q.* 30. 1. *ad* 1. item *q.* 31. 5. 6. *fin.* item *q.* 38. 4. *ad* 3. item *q.* 59. 5. *c.* item *q.* 77. 6. *c.*

122. Potentiæ animæ dupliciter poſſunt moveri, ſcil. quoad exercitium actus, & quoad determinationem ejus, 12. *q.* 9. 1. *c.*

123. Non movetur niſi per accidens, 1. *q.* 75. 1. *ad* 1. item 12. *q.* 22. 1. *ad* 2. item 3. *q.* 59. 5. *ad* 3.

124. Motus magis eſt in potentiis animæ appetitivis, quam apprehenſivis, 1. *q.* 81. 1. *c.*

125. Omnis motus cognitivæ & appetitivæ virtutis reducitur in naturam, ſicut in primum principium, 12. *q.* 10. 1. *c.* item *q.* 17. 9. *ad* 2. item *q.* 41. 3. *c.*

126. Omnis motus appetitivę potentiæ reducitur ad proſecutionem boni per ſe, vel mali per accidens, vel ad fugam mali perſe, vel boni per accidens, 12. *q.* 45. 2. *c.*

127. Anima differt realiter à ſuis potentiis, 1. *q.* 77. 1. *o.* item 22. *q.* 110. 4. *c.*

128. Quandoque dicitur quod anima eſt ſuæ potentiæ, & è converſo: ſed non proprie, ſed denominative, quaſi à principaliori ſua virtute, 1. *q.* 79. 1. *ad* 1.

129. * In potentiis unius animæ non poteſt eſſe niſi una intentio, 12. *q.* 37. 1. *o.* item *q.* 77. 1. *c.*

130. * Omnes potentiæ animæ radicantur in una eſſentia animæ: ideo oportet quod quando intentio animæ vehementer trahitur ad unam operationem unius potentię, retrahatur ab operatione alterius, quia unius animæ non poteſt eſſe niſi una intentio, 12. *q.* 37. 1. *o.* item *q.* 77. 1. *c.* item 3. *q.* 46. 7. *c.*

131. Omnes potentiæ in eadem eſſentia animæ radicantur & fundantur, velut in principio tantum, ut organicæ, ideſt vegetativæ & ſenſitivæ, vel in eſſentia etiam ut in ſubjecto, ut intellectivæ, 1. *q.* 77. 8. *o.*

132. * Omnis proprietas naturaliter conſequens animam, dicitur potentia ejus, 1. *q.* 77. 8. *ad* 2.

133. Natura quandoque dividitur contra rationem, & voluntatem; cum tamen ipſa ratio, & voluntas ad naturam hominis pertineant. Et cum potentiæ animæ ſint naturales proprietates ſpeciem conſequentes, anima non poteſt ſine iis eſſe. Dato tamen quod ſine iis eſſet, adhuc tamen anima diceretur ſecundum ſpeciem ſuam intellectualis vel rationalis, non quia actu haberet has potentias, ſed propter ſpeciem talis eſſentiæ, ex qua natæ ſunt hujuſmodi potentiæ effluere, 1. *q.* 77. 8. *ad* 2. item 12. *q.* 51. 1. *ad* 1. item *q.* 110. 4. *ad* 4.

134. * Potentiæ animæ ſunt accidentia ejus per ſe, & ſunt in ſecunda ſpecie qualitatis, 1. *q.* 77. 1. *ad* 5. & 12. *q.* 83. 2. *ad* 3. & *q.* 110. 4. *ad* 2. & 4.

135. * Capacitas animæ non eſt nec poteſt eſſe infinita in actu, ſed poteſt ampliari in infinitum, 22. *q.* 24. 7. *c. ad* 2.

136. Potentiæ animæ fluunt ab ejus eſſentia, 1. *q.* 77. 1. *ad* 5. item 6. *o.* & 12. *q.* 100. 4. *ad* 1. item 3. *q.* 7. 2. *c.* item *q.* 62. 2. *c.* & *q.* 89. 1. *c.*

137. Una potentia fluit ab anima mediante alia, 1. *q.* 77. 7. *o.* item *q.* 78. 4. *ad* 3.

138. Potentiæ organicæ fluunt ab anima, inquantum eſt actus corporis, alię vero ut prædominatur corpori, 1. *quæſt.* 76. 8. *ad* 4.

139. Anima eſt cauſa ſuarum potentiarum tripliciter, ſcilicet efficiens, finalis, & materialis, ideſt ſubjectiva, 1. *q.* 77. 6. *o.* item 7. *c.*

140. Potentiæ animæ perfectiores, ſunt principia imperfectiorum activa & finalia, & etiam priora, ſed è converſo via generationis, & cauſæ materialis, 1. *quæſt.* 77. 7. *c.*

141. Non organicæ ſunt ſubjectivæ in anima, organicæ vero in compoſito, 1. *q.* 77. 5. *o.* item 6. 8. *c.*

142. Una potentia animæ eſt ſubjectum alterius potentiæ in virtute animæ, 1. *q.* 77. 7. 2. item *q.* 78. 4. *ad* 3.

143. Ordo potentiarum animæ triplex, ſcilicet perfectionis, generationis, & objectorum, 1. *q.* 77. 4. *c.* & 7. *c.*

144. Omnes potentiæ animę, neceſſariam habent habitudinem ad ſuum proprium, & principale objectum, 1. *q.* 19. 3. *c.*

145. Mutuo ſe impediunt circa diverſa objecta, non autem circa idem, 12. *quæſt.* 33. 3. *ad* 3. item *quęſt.* 37. 1. *o.* item *quæſt.* 77. 1. *c.* item 22. *quęſt.* 123. 8. *ad* 1. & *quæſt.* 153. 5. *c.* item 3. *q.* 15. 9. *ad* 3.

146. Omnis potentia animæ eſt quædam forma, ſeu natura, 1. *q.* 80. 1. *ad* 3.

147. In omni potentia animæ commune eſt ferre, ut eodem nomine actus, & potentia nominetur, 1. *q.* 83. 2. *ad* 1.

148. Appetitus naturalis eſt in qualibet potentia animæ, & in voluntate, & in omni parte & membro corporis, & in omni re, 1. *q.* 78. 1. *ad* 3. & *q.* 80. 1. *ad* 3.

149. Anima rationalis habet plures potentias, quam aliqua alia res, 1. *quæſt.* 77. 2. *o.*

150. Quanto nobilior eſt, tanto plures potentias, operationes, & organa habet, 1. *quæſt.* 30. 2. *ad* 3. & *quęſt.* 76. 5. *ad* 3. & *q.* 77. 2. *c.*

151. Comparatur ad corpus ſicut forma ad materiam; ad potentias vero ut ſubſtantia ad propria accidentia; ideo prior eſt eis generatione, & perfectione; ſed corpore prior eſt ſecundo modo; & poſterior primo modo, 12. *q.* 83. 2. *ad* 3.

152. Potentia motiva animę duplex, ſcilicet imperans motum, & exequens motum, 1. *q.* 75. 3. *ad* 3. & *q.* 78. 1. *ad* 4.

153. Potentia cujus objectum eſt patiens ab ea, eſt activa, ſicut omnes vegetativæ; ſi autem ut agens, eſt paſſiva, ſicut omnes ſenſitivæ, 1. *q.* 79. 3. *ad* 1.

154. * Omnes potentiæ animę ſunt paſſivæ, prçter intellectum agentem, & vegetativas, quæ ſolę ſunt activæ, 1. *quæſt.* 79. 3. *ad* 1.

155. Modi vivendi animæ ſunt tres, gradus vero quatuor, & quinque genera potentiarum, ſcilicet vegetativum, ſenſitivum, motivum ſecundum locum, appetitivum, & intellectivum, 1. *quæſt.* 28. 2. *ad* 1. item 3. *c.* & *q.* 78. 1. *o.*

156. Omnes potentiæ animæ intellectivæ & ſenſitivæ, appetitivæ & apprehenſivæ interiores, ut operantur ex ratione; indigent habitu, non autem ut ex inſtinctu naturæ, 12. *q.* 49. 4. *c.* & 50. 3. 4. 5. *o.*

157. Omnis habitus operativus & culpa, prius ſunt in potentiis animæ quam in eſſentia, 12. *q.* 50. 2. *c.*

158. Gratia eſt immediate in eſſentia animæ, non autem in potentiis ejus, 12. *q.* 50. 2. *c.* item *q.* 110. 4. *o.* & *q.* 112. 5. *ad* 1. item 3. *q.* 2. 10. *ad* 2. item *q.* 6. 2. *c.* & *q.* 62. 2. *c. ad* 1.

159. Ponit aliquid creatum in anima, 12. *q.* 110. 1. *c.*

160. Agit in anima formaliter, non autem effective, 12. *q.* 110. 2. *ad* 1. item *q.* 111. 1. *ad* 1. item 2. *ad* 1.

161. Anima eſt ſimpliciter nobilior gratia, ſed ſecundum quid eſt è converſo, 12. *q.* 110. 2. *ad* 2.

162. * Multi habitus poſſunt ſimul eſſe in eadem potentia, 12. *q.* 54. 1. *o.* & 22. *q.* 57. 5. *c.*

163. Omne diverſificans potentiam diverſificat habitum, non autem é converſo, 12. *q.* 8. 2. *ad* 3. item *q.* 54. 2. *c.* & *q.* 56. 2. *c.* item 22. *q.* 54. 5. *c.*

164. In potentiis ſenſitivis apprehenſivis interioribus ſunt aliqui habitus, ut in memoria, 12. *q.* 50. 3. *ad* 3. *q.* 56. 5. *c.*

165. In exterioribus non eſt habitus, 12. *q.* 50. 3. *ad* 3.

166. In vegetativis non eſt habitus, 12. *q.* 53. *ad* 1. item *q.* 54. 1. *c.* item 22. *q.* 158. 1. *ad* 3.

167. Omnis perfectio potentię animæ habet rationem virtutis, 12. *q.* 110. 4. *c.*

168. Virtutes ſunt ſubjectivæ in potentiis animæ, 12. *q.* 50. 1. *o.* item *q.* 56. 1. *o.* item 3. *q.* 7. 2. *c.*

169. Sunt ſubjective tantum in potentia rationali, eſſentialiter vel participative, 22. *q.* 55. 2. *c.* item 4. *ad* 3. item *quæſt.* 61. 2. *c. fin.*

170. Una virtus poteſt eſſe in pluribus potentiis non æqualiter, ſed ordine quodam, ſcilicet in una principaliter, in alia vero per modum diffuſionis vel diſpoſitionis, vel directionis, vel motivi, 12. *q.* 56. 2. *o.* item *q.* 60. 5. *c.*

171. In nulla potentia ſenſitiva eſt virtus, niſi in appetitiva, 12. *q.* 56. 5. *o.*

172. * Virtus eſt neceſſaria potentiæ ſenſitivæ appetitivę, ſcilicet concupiſcibili, & iraſcibili, in quibus eſt ſubjective, non quidem ſecundum ſe; ſed ut ſunt rationales participative, 12. *q.* 56. 4. *c.* item 5. *ad* 1.

173. * Anima & angelus non conveniunt in ultima differentia, 1. *q.* 77. 7. *ad* 2.

33. Anima eſt actus corporis organici, 1. q. 76. 4. ad 1. item 8. ad 2.

34. Eſt primo actus totius corporis, ſecundario autem partium ejus, 1. q. 76. 8. c. ad 2. item ad 3.

35. Anima rationalis per ſe non habet ſpeciem completam, ſed eſt pars ſpeciei humanæ, 1. q. 75. 2. ad 1. item q. 4. o. item 7. ad 3. & q. 90. 4. o. item 12. q. 4. 5. ad 2.

36. Non eſt compoſita ex omnibus, ut cognoſcat omnia, 1. q. 84. 2. c. Componitur ex quo eſt, ideſt, ex eſſe, & quod eſt, 1. q. 75. 5. ad 4. & q. 90. 1. ad 2. item 2. ad 1.

37. Non eſt compoſita ex materia & forma, 1. q. 75. 5. o. item q. 76. 1. c. fin. item q. 90. 1. ad 2. item 2. ad 1.

38. Eſt compoſita ex materia & forma improprie, ideſt, ex actu & potentia, 1. q. 90. 2. ad 1.

39. Rationalis habet materiam in qua, non autem materiam ex qua, 1. q. 76. 2. ad 1.

40. Non habet totalitatem quantitativam per ſe, nec per accidens in animalibus perfectis. Ideo eſt indiviſibilis per ſe, & per accidens, 1. q. 76. 8. c.

41. Eſt primum principium vivendi in iſtis inferioribus, 1. q. 75. 1. c.

42. Anima rationalis non eſt homo, contra Hugonem de ſancto Victore, 1. q. 75. 4. o. & q. 76. 1. c. & q. 118. 3. c. item. 3. q. 50. 4. c.

43. Anima non eſt corpus, 1. q. 75. 1. o.

44. Individuatio animæ rationalis dependet á corpore in fieri, non autem in eſſe, 1. q. 76. 2. ad 2.

45. Animarum diverſitas & multitudo cauſatur ex multitudine corporum, 1. q. 76. 2. o.

46. Diverſitas in nobilitate animarum ſequitur nobilitatem corporum in ſtatu innocentiæ & peccati; non autem in ſtatu gloriæ, 1. q. 85. 7. c. item 3. q. 55. 1. ad 3.

47. Anima rationalis eſt hoc aliquid, ut ſubſiſtens, non autem ut completum in ſpecie, 1. q. 76. 2. ad 1.

48. Non eſt perſona contra Hugonem de ſancto Victore, & contra Magiſtrum Sententiarum, 1. q. 29. 1. ad 5. item q. 75. 4. ad 2.

49. Rationales multiplicantur ſecundum numerum in eadem ſpecie, 1. q. 76. 2. c. item q. 79. 5. o.

50. Non traducitur à parentibus, 1. q. 50. 2. o. item q. 100. 1. ad 2. & q. 118. 2. c. item 12. q. 81. 1. c. ad 2.

51. Non educitur de potentia materię, ſed creatur à ſolo Deo, 1. q. 75. 6. ad 1. item q. 79. 4. c. fin. ad 5. item q. 90. 2. o. item 3. c. item q. 98. 1. c. fin. item q. 118. 2. o. item 12. q. 3. 7. ad 2. item q. 9. 6. c. item 22. q. 85. 2. c.

52. Hæreticum eſt dicere animam intellectivam traduci cum ſemine, 1. q. 118. 2. c. fin.

53. Creatio & infuſio ſunt ſimul reſpectu animæ, ſed differunt: quia creatio reſpicit tantum principium, ſed infuſio principium & naturam quam perficit, ſcilicet carnem, in qua infunditur, 12. q. 83. 1. ad 4.

54. Anima rationalis maculatur in ſua infuſione cauſaliter ratione termini, & concomitanter ratione principii; in creatione vero tantum ſecundo modo, 12. q. 83. 1. ad 4.

55. Deus infundit animam conceptis in peccato originali, quia melius eſt ſic eſſe, quam ſimpliciter non eſſe, 12. q. 83. 1. ad 5.

56. Non omnes animę creatæ ſunt ſimul contra Originem, 1. q. 118. 3. o.

57. Naturale eſt animæ corpori uniri, 12. q. 4. 6. c.

58. Si anima non eſſet unibilis corpori, eſſet alterius naturę, 1. q. 75. 7. ad 3.

59. Oportet animam rationalem uniri tali corpori, 1. q. 76. 5. o.

60. Immediate unitur corpori, & non mediantibus quibuſdam diſpoſitionibus, 1. q. 76. 6. 7. o.

61. Immediate unitur materiæ primæ ut forma, 1. q. 76. 4. ad 3. & 6. 7. o.

62. Unitur corpori ut forma, & ut motor, 1. q. 76. 1. o. item 4. ad 2. item 6. ad 3. item 7. o. item 8. c. item q. 90. 4. c. item q. 110. 2. ad 1. item q. 117. 3. ad 3. item 12. q. 83. 2. ad 3. item 3. q. 8. 2. c.

63. Rationalis ut motor unitur corpori, mediantibus viribus ſenſitivis, ſed immediate ut forma, 1. q. 76. 6. c. ad 3.

64. Unitur corpori ut ipſa perficiatur, 1. q. 51. 1. c. item q. 55. 2. c. item q. 89. 1. o. item q. 118. 3. c.

65. Unita corpori perfectior eſt quam ſeparata, 1. q. 89. 1. o. item 2. ad 1. q. 90. 4. c. fin. item q. 118. 3. c. item 12. q. 4. 5. c. fin.

66. Unitur naturaliter ſuo corpori, & ſecundum rationem ſuæ naturæ. Sed eſſe ſeparatam vel ſeparari ab eo, eſt ei præter naturam, 1. q. 89. 1. c. item q. 118. 3. c. item 12. q. 4. 6. c.

67. Separata habet voluntatem immobilem reſpectu finis, 3. q. 52. 6. ad 3. item 7. ad 3. q. 59. 5. ad 1. item ad 3.

68. Separata ſtatim habet ſtatum immobilem, 3. q. 59. 5. ad 1. item ad 3.

69. Statim poſt mortem vadit ad paradyſum, vel purgatorium, vel infernum, 12. q. 4. 5. c. item 3. q. 59. 5. ad 1.

70. Oppoſitum hujus eſt hæreticum, 1. q. 64. 4. ad 3.

71. Separata habet aptitudinem & inclinationem naturalem ad ſui corporis unionem, 1. quæſt. 76. 1. ad 6. item 12. quæſt. 4. 5. 6. o.

Quam-

72. Quamdiu anima fruitur Deo ſine corpore appetitus ejus ſic quieſcit in eo, quod tamen adhuc ad participationem ejus vellet ſuum corpus pertingere, 12. q. 4. 5. ad 4.

73. Appetit anima ſic frui Deo, quod etiam ipſa fruitio derivetur ad corpus per redundantiam, ſicut eſt poſsibile, 12. q. 4. 5. ad 4.

74. Separatio animæ á corpore dicitur animam retardare, ne tota intentione tendat in viſionem divinæ eſſentiæ, 12. q. 4. 5. ad 4.

75. Separata nullum corpus poteſt movere, 1. q. 117. 4. o.

76. Poſſunt exire de locis ſuis, & apparere vivis, 1. q. 89. 8. ad 2.

77. Apparitio animæ ſeparatæ eſt miraculoſa, 1. q. 89. 8. ad 2.

78. Separata cruciatur igne inferni per triſtitiam, non autem per alterationem, 1. q. 6. 4. ad 1.

79. Operationes ſenſitivæ non manent in anima ſeparata, 1. q. 77. 8. o.

80. Potentiæ immateriales manent actu in anima ſeparata; non autem organicæ, ſed ut in radice, 1. q. 77. 8. o. item q. 89. 7. c. item 12. q. 67. 1. ad 3.

81. Habitus ſcientiæ hic acquiſiti manent in anima ſeparata, 1. q. 89. 1. ad 3. item 3. ad 4. item 5. o. item 6. c. item 12. q. 67. 2. o.

82. Actus ſcientiæ hic acquiſiti manent in anima ſeparata, 1. q. 89. 1. ad 3. item 6. o. item 12. q. 67. 2. o.

83. Separata intelligit per ſpecies tunc infuſas, & per acquiſitas hic; non autem per ſpecies innatas, nec tunc abſtractas; nec convertendo ſe ad phantaſmata, ſed ad ſuperiora, 1. q. 75. 6. ad 3. item q. 89. 1. o. item 2. 3. 6. 7. c. item 12. q. 5. 1. ad 2. item q. 67. 1. c. ad 1. item 3. q. 13. 2. c.

84. Animæ beatorum ante reſurrectionem, & poſt intelligere poſſunt, non convertendo ſe ad phantaſmata, 1. q. 54. 4. c. & 3. q. 11. 2. c.

85. Separata cognoſcit ſe per ſeipſam, 1. q. 89. 2. c.

86. Cognoſcunt ſe mutuo & angelos, 1. q. 89. 2. o. item 3. q. 11. 1. ad 1.

87. Intelligit angelos per ſimilitudines divinitus ei impreſſas, 1. q. 89. 2. ad 2.

88. Habet cognitionem perfectam de aliis animabus ſeparatis, non autem de angelis; ſed imperfectam naturaliter, 1. q. 89. 2. c. item 3. ad 1. item ad 2. & 3. q. 11. 1. ad 2.

89. Non ſemper cognoſcunt ea quæ hic fiunt, 1. q. 89. 8. o. item 22. q. 83. 4. ad 2.

90. Non cognoſcit omnia ſingularia ſibi præſentia, ſed tantum ea ad quæ determinatur priori cognitione, affectione, naturali habitudine, vel ordinatione divina, 1. q. 89. 4. o. item 7. 8. c.

91. Poſſunt cognoſcere facta viventium per animas noviter decedentium, vel per angelos, vel per dæmones, vel Deo revelante, 1. q. 89. 8. ad 1.

92. Naturaliter cognoſcit omnia naturalia, ſed confuſe, 1. q. 89. 3. o.

93. Diſtantia temporalis impedit cognitionem animæ ſeparatæ; non autem diſtantia localis, 1. q. 79. 7. o.

94. Uti collatione & diſcurſu eſt connaturale animabus beatorum, 3. q. 11. 3. ad 3.

95. Anima rationalis ſemper intelligit ſe & Deum; inquantum ipſa eſt ſemper ſibi præſens, & Deus, 1. q. 93. 7. ad 4.

96. Motus cognitionis animæ rationalis triplex, ſcil. circularis, rectus, & obliquus, 22. q. 179. 1. ad 3. item q. 180. 6. o.

97. Cujuslibet potentiæ ſenſitivæ objectum eſt forma, prout eſt in materia corporali, ideo eſt cognoſcitiva particularium tantum, 1. q. 85. 1. c.

98. Gradus cognitionis animæ conjunctæ triplex, ſcilicet reſpectu corporalium, immaterialium, & Dei, 1. q. 94. 2. o.

99. Intelligit corpora, & alias res per ſpecies, non autem per eſſentiam, 1. q. 84. 1. 2. o.

100. Hic nihil cognoſcit per ſpecies infuſas, ſed per abſtractas à rebus ſenſibilibus, 1. q. 84. 4. o.

101. Hic nihil intelligit ſine phantaſmate, 1. q. 84. 7. o. & q. 85. 1. ad 4. & 5. ad 2. item q. 86. 1. c. item q. 88. 1. c. item q. 89. 1. 2. o. item q. 111. 2. ad 3. item q. 118. 3. c. & 12. q. 5. 1. ad 2. & 22. q. 74. 2. ad 4. & q. 175. 4. c. & q. 180. 5. ad 2. & 3. q. 11. 1. ad 2. item 2. o.

102. Propria operatio animæ conjunctæ eſt intelligere cum phantaſmate, 1. q. 75. 6. ad 3.

103. Indiget phantaſmate ad duo, ſcilicet ad acquirendum ſcientiam, & ad conſiderandum, 1. q. 84. 7. c. item 12. q. 4. 5. c.

104. Non habuit à principio omnes ſcientias, contra Platonem, 1. q. 84. 1. 2. 3. c. item 12. q. 172. 1. c.

105. Hic non cognoſcit ſubſtantias ſeparatas, quid ſunt ſecundum ſpeciem; ſed quia ſunt, 1. q. 12. 4. c. item 11. c. item q. 50. 2. c. fin. item q. 84. 7. ad 3. item q. 88. o. item 12. q. 3. 6. c. fin. item 3. q. 11. 1. ad 2. item q. 30. 3. ad 1.

106. * Cognoſcit omnia quę cognoſcit, in prima veritate, 1. q. 16. 6. ad 1.

107. Non ſecundum eſſentiam, ſed in veritate exemplata à prima veritate, 1. q. 12. 11. ad 3. item q. 19. 6. ad 1. item ad 2.

108. Deus eſt primum objectum intellectus animæ rationalis, quia ratio & cauſa veritatis alicujus objecti primo apprehenditur à potentia, 22. q. 1. 1. c.

Ani-

quæſt. 102. 3. ad 7. & 5. ad 1. & 3. quæſt. 70. 3. ad 3.

45. In lege veteri offerri ſolebant quinque animalia figurantia eorum ſacrificium, ſcilicet Chriſtum; ſcilicet vitulus, capra, ovis, turtur, & columba, 12. quæſt. 112. 3. ad 2.

46. Deus providit, quod in ſacrificiis propter paupertatem non valens offerre animal quadrupes, offerret aves. Si non, panes, vel farinam, vel ſpicas, 12. q. 102. 3. ad 12.

47. Quanto gravius eſt peccatum, tanto vilior ſpecies animalis offerebatur in ſacrificiis, ſcilicet capra pro idololatria, vitulus pro ignorantia ſacerdotis, & hircus pro negligentia principis, 12. quæſt. 102. 3. ad 1.

48. Animata generant, & conſervantur à principio motivo intrinſeco; ſed inanimata tantum ab extrinſeco, 1. quæſt. 78. 1. 2. o.

1. Animus pro vi iraſcibili ponitur, ut patet per Philoſophum, ubi dicit, quod in ſenſitivo appetitu eſt deſiderium, & animus, ideſt concupiſcibilis, & iraſcibilis, 22. q. 129. 1. ad 1. & ad 2.

2. Moderatio animi quandoque provenit ex quadam dulcedine affectus, qua quis abhorret omne illud quod poteſt alium triſtare. Et ideo dicit Seneca, quod temperantia eſt quædam lenitas animi. Nam auſteritas é contrario animi videtur eſſe in eo, qui non veretur alios contriſtare.

* Niſi propter aliquam cauſam neceſſe ſit aliquando alios utiliter contriſtare, 22. quæſt. 114. 2. ad 1. fin. & quæſt. 157. 3. ad 1. fin.

1. * Annexum ſpiritualibus poteſt eſſe aliquid dupliciter; ſcilicet vel ſicut ex ſpiritualibus dependens, ſicut habere beneficia eccleſiaſtica dicitur ſpiritualibus eſſe annexum, quia non competit, niſi habenti officium clericale. Unde hujuſmodi nullo modo poſſunt eſſe ſine ſpiritualibus. Et propter hoc ea nullo modo vendere licet, quia eis venditis, intelliguntur etiam ſpiritualia venditioni ſubjici. Quædam autem ſunt annexa ſpiritualibus, inquantum ad ſpiritualia ordinantur, ſicut jus patronatus, quod ordinatur ad præſentandam clericos ad eccleſiaſtica beneficia, & ſicut vaſa ſacra, quæ ordinantur ad ſacramentorum uſum. Unde hujuſmodi non præſupponunt ſpiritualia, ſed magis ea ordine temporis præcedunt, & ideo aliquo modo vendi poſſunt, non autem inquantum ſunt ſpiritualibus annexa, 22. q. 100. 4. c.

* 1. In mutationibus naturalibus terminus à quo, ſcilicet forma, annihilatur, niſi inquantum manet in potentia in ſuo ſubjecto; 1. q. 104. 4. ad 3.

2. Nulla creatura annihilatur, ſed quælibet ſecundum aliquid perſeverabit in æternum, 1. q. 65. 1. ad 1. item q. 103. 1. ad 2. item q. 104. 4. c.

3. Si Deus ſubtraheret actionem ſuam, omnia ſubito annihilarentur, 1. q. 8. 1. c. & q. 9. 2. c. & q. 50. 5. ad 3. & q. 104. 1. c. & 12. q. 109. 2. ad 2. item 8. c.

4. Solus Deus poteſt aliquid annihilare, 1. q. 9. 2. c. & 3. q. 13. 2. c.

5. Deus de potentia abſoluta poteſt annihilare omnem creaturam, non autem de potentia ordinaria, 1. quæſt. 9. 2. c. & quæſt. 104. 3. 4. c.

6. Deus non annihilat peccatores, ne juſtitia ſit ſine miſericordia, & ut pœna reſpondeat culpę, 12. q. 87. 4. ad 1.

1. Annuntiatio Chriſti convenienter facta fuit B. Virgini, 3. q. 30. 1. o.

2. Convenienter facta fuit per angelum, 3. q. 30. 2. o.

3. Convenienter facta fuit per ſupremum archangelum, 3. q. 30. 3. ad 3.

4. Convenienter facta fuit in ſpecie corporali, & viſione corporali, 3. q. 30. 3. o.

5. Convenienti modo, & ordine facta fuit, 3. q. 30. 4. o.

6. Expoſitio evangelii de annuntiatione dominica, 3. q. 30. 4. o.

Quomodo in antecedente eſt aliquid pertinens ad actum animæ, conſequens debet ſumi ut eſt in anima, 1. q. 14. 13. ad 2.

1. Antequam importat ordinem ad futurum vere, vel imaginarie, 3. quæſt. 28. 3. ad 1.

Antiochus non vere pœnituit, 1. quęſt. 86. 1. ad 1.

1. Antichriſtus non erit unitus diabolo in perſona, 3. q. 8. 8. c. ad 1.

2. Erit caput malorum omnium perfectione malitiæ; non autem ordine, vel influxu, 3. q. 8. 8. o.

* In collationibus patrum introducitur ſententia beati Antonii: qui prætulit diſcretionem, per quam aliquis omnia moderatur & jejuniis, & vigiliis, & omnibus hujuſmodi obſervantiis, 22. q. 188. 6. c. ad 3.

Antonomaſia eſt figura, qua nomina generalia reſtringuntur ad aliquid per excellentiam; ut Urbs pro Roma, 22. q. 141. 2. c. & quęſt. 186. 1. c.

Anthropomorfitæ fuerunt hæretici fingentes Deum eſſe figuratum lineamentis corporis humani, 12. q. 118. 5. c.

Apirocalia eſt exceſſus expenſarum contra rationem, & opponitur parvificentię, 22. q. 135. 2. o.

Apo-

Apocrypha Eſdræ, 1. q. 10. 6. ad 1. & 22. q. 34. 1. & 2.

* Apoſtaſia duplex, ſc. averſio à Deo, & nolle ſubdi Deo; & ſic eſt ſpeciale peccatum, ſc. prima ſpecies ſuperbiæ, non autem primo modo; ſed eſt generalis conditio omnis peccati, 12. q. 84. 2. ad 2.

2. Apoſtaſia, ideſt, receſſus à Deo, eſt triplex; ſcilicet à religione vel ordine; á bona vita; & à fine, 22. q. 12. 1. o.

3. A fide non eſt ſpecies infidelitatis; ſed eſt circumſtantia ejus aggravans eam, 22. q. 12. 1. ad 3.

4. A fide eſt peſſima, & includit alias, 22. q. 12. 1. c.

5. Apoſtata condemnatus ab Eccleſia perdit jus dominii ſuper ſubditos, 22. q. 12. 2. c.

* Apoſtoli fuerunt perfectiores cæteris ſanctis, 12. q. 106. 4. c.

2. Habuerunt omnem ſcientiam, quantum expediebat ad converſionem mundi, 22. q. 176. 1. ad 1.

3. Spiritus Sanctus docuit Apoſtolos omnem veritatem neceſſariam ad ſalutem; non autem omnes futuros eventus, 12. q. 106. 4. 2.

4. Verbo Apoſtolorum ſunt ex familiari revelatione Spiritus Sancti & Chriſti; ideo ſervanda ſunt; quia ſunt in canonica ſcriptura, in qua nefas eſt credere aliquid falſum eſſe, 1. q. 57. 5. ad 3. & 12. q. 10. 8. 5. ad 3. fin. & q. 103. 4. ad 2.

5. Miſſio viſibilis Spiritus Sancti facta eſt ad Apoſtolos in ſpecie flatus & linguæ igneæ: ad ſignificandum quod gratiam, & auctoritatem haberent à capite, ideſt Chriſto, & abundarent verbis & fervore, 1. q. 43. 7. ad 6. & 3. q. 39. 6. ad 4. & q. 72. 2. ad 1.

6. Deus dedit Apoſtolis ſcientiam ſcripturarum, & omnium linguarum; quam homines per ſtudium vel conſuetudinem acquirere poſſunt: licet non ita perfecte, 22. q. 51. 4. c.

7. Loquebantur omnibus linguís; non autem Chriſtus, nec Chriſtiani modo, 22. q. 176. 1. o.

8. Relinquentes omnia propter Chriſtum voverunt pertinentia ad perfectionis ſtatum, 22. q. 88. 4. ad 3.

9. In navicula turbabantur propter peccatum Judæ, ad commendationem unitatis, 22. q. 108. 4. ad 5.

10. Nullum ſacramentum inſtituerunt, 3. q. 64. 2. o. & q. 72. 1. ad 1.

11. Miniſtrantes ſacramenta utebantur aliqua forma verborum tradita á Chriſto, 3. q. 72. 4. ad 1.

12. Multa tradiderunt occulte, non in ſcriptis; ut formas ſacramentorum ne irriderentur ab infidelibus, 3. q. 25. 3. ad 4. & q. 64. 2. ad 1. & q. 72. 4. ad 1. & q. 78. 3. ad 9. & q. 83. 4. ad 2.

13. Sunt baptizati baptiſmo Chriſti à Chriſto, 3. q. 38. 6. ad 2. & q. 72. 6. ad 2. & q. 84. 7. 4.

14. Baptizabant per alios; & ſecundum Dionyſium, divini noſtri duces, ideſt, Apoſtoli probaverunt infantes recipi ad baptiſmum, ſed prædicabant per ſe ſicut etiam Chriſtus quia induſtria miniſtri multum facit in ultimo, & nihil facit in primo, 3. q. 67. 2. 1. & q. 68. 9. c.

15. Confirmati ſunt à Chriſto ſine materia, ſed non confirmabant alios communiter ſine materia, 3. q. 72. 2. ad 1. & 4. ad 1.

1. Dei apparitio differt à miſsione viſibili; quia non importat ordinem divinarum perſonarum, nec inhabitationem, ſicut miſio, 1. q. 43. 7. 6. &. 3. q. 39. 8. ad 1.

2. Apparitio convenit patri, non autem mitti, 1. q. 43. 7. ad 6. & 3. q. 39. 8. ad 1.

3. Apparitio Chriſti poſtquam reſurrexit, legitur facta duodecies, 1. q. 55. 3. ad 3. & ad 4. & q. 83. 5. ad 6.

4. Apparuit in alia effigie propter gloriam ejus, & incredulitatem videntium, 3. q. 54. 1. ad 3. & q. 55. 4. o.

5. Per apparitiones probare voluit identitatem reſurgentis; quoad naturam, comedendo; perſonam eadem effigie; vel accidentia per cicatrices; veritatem vitæ loquendo; & veritatem corporis, per palpationem; & ejus gloriam intrando januis clauſis, 3. q. 55. 6. c.

6. Poſt aſcenſionem apparuit quibuſdam in ſpecie propria corporali; ſicut Paulo 3. q. 57. 6. ad 3.

1. Appellare ex confidentia juſtæ cauſæ licet cuilibet; non autem ut per moram juſtitiam impediat, 22. q. 69. 3. ad 1.

2. Ante ſententiam, & poſt eam licet appellare, 22. q. 69. 3. ad 2.

3. Licet à judice ordinario tantum; & ab ordinario & arbitrario ſimul; non autem ab arbitrario tantum, 22. q. 69. 3. ad 2.

4. Nullus poteſt appellare poſt decem dies; nec plus quam ter, 22. q. 69. 3. ad 3.

5. Nulli fideli licet ad judicem infidelem appellare, 22. q. 69. 3. ad 1.

1. Appetitus eſt potentia paſſiva, 1. q. 80. 2. c. item 12. q. 8. 2. ad 3. item q. 27. 1. c. & q. 50. 5. ad 2.

2. Eſt inclinatio appetentis in aliquid ſibi ſimile, & conveniens, 1. q. 80. 1. c. & 12. q. 8. 1. c. & q. 29. 1. c. & q. 50. 5. ad 1.

3. Eſt inclinatio conſequens formam; ſed naturalis naturalem; ſenſitivus apprehenſam à

ſen-

ſenſu, intellectivus, ideſt voluntas apprehenſam ab intellectu, 1. q. 78. 1. ad 3. item q. 80. 1. o. item q. 81. 1. c. item q. 87. 4. c. item 12. q. 8. 1. c. item q. 17. 8. c. item q. 26. 1. c. item q. 35. 1. c. item q. 40. 3. c.

4. Sequitur cognitionem, 12. q. 40 3. c.

5. Appetitus eſt ad res, ſed cognitio eſt à rebus, 1. q. 16. 1. c. & q. 19. 3. ad 6. item 6. ad 2. item q. 80. 2. ad 2. & q. 82. 3. c. item 12. q. 22. 2. c. & q. 40. 2. c. & q. 66. 6. ad 1. item 22. q. 26. 1. ad 2. & q. 27. 4. c.

6. Appetitus duplex, ſcilicet naturalis, & ſenſitivus, 1. q. 78. 1. ad 3. item q. 80. 1. o. item 22. q. 148. 1. ad 3.

7. Duplex, ſcilicet ſenſitivus, & intellectivus, 1. q. 80. 2. o. & 22. q. 18. 1. c. & q. 24. 1. c. & q. 58. 4. c. & q. 175. 2. ad 2.

8. Triplex, ſcilicet naturalis, ſenſitivus, & intellectivus, 1. q. 6. 1. ad 1. item q. 19. 1. 9. c. item q. 59. 1. c. item q. 60. 1. c. & q. 87. 4. c. item 12. q. 1. 2. c. ad 3. item q. 26. 1. 2. c. item q. 35. 1. c. item q. 40. 3. c. item 22. q. 29. 2. ad 1.

9. Appetitus naturalis, qui ſequitur naturæ indigentiam, ſcilicet vis appetitiva, vel attractiva, dividitur contra retentivam, digeſtivam, & expulſivam. Et omnes ſubſerviunt nutritivæ, & ſunt vires animæ vegetativæ proprie, ſed in paſsionibus animę, ſecundum ſimilitudinem gentium naturalium, 22. q. 23. 4. c. & q. 40. 4. c. & 1. q. 17. 1. c. & q. 119. 2. c. & 22. q. 148. 1. ad 3.

10. Appetitus cibi duplex ſcilicet naturalis, ideſt fames, & ſitis, & animalis, in quo eſt vitium gulæ, non autem in primo, 22. q. 148. 1. ad 3.

11. Actus appetitus eſt appetere non habita, amare habita, & delectari in eis, 1. q. 19. 1. c. ad 2. & q. 59. 1. ad 2.

12. Motus appetitus duplex, ſcilicet proſecutio, & fuga, 22. q. 141. 3. c. item q. 161. 1. c.

13. Ordo motus appetitus proportionatur ordini motuum naturalium, 12. q. 23. 2. c.

14. Omnis appetitus ſecundum quod tendit in bonum, tendit in aſsimilationem divinæ bonitatis, 1. q. 7. 1. c. ad 2. & q. 44. 4. c. ad 3. & 22. q. 34. 1. ad 3.

15. Creatura irrationalis appetit Deum implicite tantum; ſed rationalis implicite, & explicite, 1. q. 6. 1. ad 2.

16. In omni bono appetitur ſummum bonum, ideſt Deus, 1. q. 6. 1. ad 2.

17. Appeti propter ſe dicitur dupliciter, ſcilicet ſolum propter ſe; & numquam propter aliud; & aliquando etiam propter aliud. Primum convenit ſoli beatitudini, ſecundum virtutibus, 22. q. 145. 1. ad 1.

18. Omnia appetunt bonum, eſſe, perfectionem, & conjungi ſuo principio, 1. q. 5. 1. c. item q. 6. 1. c. item 2. ad 2. item q. 63. 3. c. item 22. q. 64. 5. c.

19. Nullus appetitus eſt ad malum, 1. q. 19. 9. c. item q. 103. 8. c. item 12. q. 8. 1. c. item q. 23. 2. c. item q. 27. 7. 1. ad 1. item q. 28. 4. c.

20. Non eſſe eſt appetibile damnatis, & deſperatis per accidens tantum, ſcilicet ratione pœnæ, 1. q. 5. 2. ad 3. & 12. q. 8. 1. 3. & q. 29. 4. ad 2. item q. 73. 8. ad 2.

21. Bonum arduum ratione boni attrahit appetitum, cauſando ſpem, ſed ratione difficultatis retrahit cauſando deſperationem, 22. q. 161. 1. c.

22. Poſsibile convenit objecto appetitus, non omnino per accidens, 12. q. 40. 1. ad 3.

23. Appetibile non movet appetitum ſenſitivum, nec rationalem, niſi apprehendatur, 1. q. 80. 2. ad 1. & 22. q. 34. 1. c. pr.

24. Quælibet res habet aliquem appetitum, 1. q. 59. 1. c. & q. 80. 1. c.

25. Appetitus naturalis nihil aliud eſt niſi inclinatio, & ordo rei ad rem ſibi convenientem, 1. q. 78. 1. ad 3. & q. 80. 1. o. & q. 81. 1. c. item q. 87. 4. c.

26. Eſt habitudo ad bonum naturale, ad quod tendit quando non habet, & in quo habito quieſcit, 1. q. 19. 1. 2. c.

27. Semper tendit in bonum exiſtens in re, 12. q. 8. 1. c.

28. Semper ſequitur formam in re exiſtentem, alii autem apprehenſam, 1. q. 59. 1. c. & q. 60. 1. c. & q. 80. 1. c. & 12. q. 8. 1. o. & q. 17. 8. c. item q. 26. 1. c.

29. Illud, quod appetitur appetitu naturali, poteſt etiam appeti appetitu animali, cum fuerit apprehenſum, 12. q. 30. 3. ad 1.

30. Quælibet potentia animę appetitu naturali concupiſcit, amat, delectatur, & hujuſmodi, ſed appetitu animali ſola concupiſcibilis, 1. q. 78. 1. ad 3. & q. 80. 1. ad 3. & 12. q. 30. 1. ad 3.

31. Appetitus poteſt dici naturalis tripliciter, ſcil. vel quia ineſt rei à natura, & ſic eſt in qualibet potentia animę, & etiam in voluntate, & in omni parte, & membro corporis, & in omni re. Vel quia conſequitur formam mere naturalem, & ſimpliciter immerſam materię. Vel quia conſequitur formam rationalem, quæ ineſt homini à natura non tamen ut ſequens formam actu apprehenſam ab intellectu, 1. q. 76. 1. c. 2. & q. 78. 1. ad 3. item q. 80. 1. ad 3.

32. Appetitus naturalis animæ non eſt potentia animæ diſtincta à cæteris ejus potentiis, 1. q. 80. 1. o. & 12. q. 30. 1. ad 3.

33. Appetitus inferior naturaliter ſequitur motum appetitus ſuperioris, niſi aliquid repugnet, 22. q. 158. 8. c.

34. Non

34. Non obedit rationis imperio, 1. q. 83. 1. ad 5. & 12. q. 17. 8. 9. o. & 22. q. 148. 1. ad 3.

35. Omnis potentia animæ naturali appetitu appetit objectum ſibi conveniens, 1. q. 78. 1. ad 3. item q. 80. 1. ad item 12. q. 30. 1. ad 3.

36. Appetitus conſequens apprehenſionem animalis, eſt potentia animæ diſtincta à cæteris ejus potentiis; non autem appetitus naturalis, 1. q. 80 1. o. & 12. q. 30. 1. ad 3.

37. Appetitus ſenſitivus movetur à cogitativa, ſeu æſtimativa, imaginativa, & ſenſu, 1. q. 81. 3. ad 2. & 12. q. 75. 2. c.

38. Movetur immediate ab imaginatione, vel ęſtimativa; ſed mediate à ratione, 1. q. 81. 3. c. & 12. q. 30. 3. ad 3.

39. Vis cognitiva non movet niſi mediante appetitiva, nec ratio univerſalis, niſi mediante ratione particulari; nec voluntas, niſi mediante appetitu ſenſitivo, 1. q. 20. 1. ad 1. item q. 80. 2. ad 3. item q. 86. 1. ad 2.

40. Appetitus ſenſitivus dividitur per concupiſcibilem, & iraſcibilem, 1. q. 59. 4. c. item q. 78. 1. ad 3. & q. 81. 2. o. & 3. c. & 22. q. 18. 1. c. & q. 58. 4. c. & q. 168 2. ad

41. Et uterque obedit imperio rationis, 1. q. 74. 3. c. item q. 81. 3. o. item q. 83. 1. ad 1. item ad 5. item q. 96. 2. c. item q. 110. 2. ad 3. item q. 117. 3. ad 3. item 12. q. 17. 7. o. item q. 26. 1. c. item q. 42. 4. c. item q. 50. 3. o. item 56. 4. o. item q. 58. 2. c. item 22. q. 58. 2. c. & 4. ad 3. item q. 158. 2. ad 4. item 3. q. 15. 2. ad 1. & q. 18. 2. c. ad 1. & q. 19. 2. c. item q. 20. 2. ad 3.

42. Non obedit imperio rationis, niſi mediante voluntate, 12. q. 46. 4. ad 1.

43. Actus appetitus ſenſitivi ut eſt à potentia animæ, ſubjacet imperio rationis, non autem ut eſt ex diſpoſitione organi corporalis, 12. q. 17. 7. o.

44. Proprium hominis eſt, quod appetitus inferior ſubdatur appetitui ſuperiori, & moveatur ab eo, 12. q. 74. 3. ad 1. & 12. q. 175. 2. ad 2.

45. Appetitus ſenſitivus eſt proximus motui corporis noſtri, 1. q. 20. 1. ad 1.

46. In paſsionibus appetitus ſenſitivi eſt conſiderare aliquid quaſi materiale, ſcilicet corporalem tranſmutationem, & aliquid quaſi formale, quod eſt ex parte appetitus, 1. q. 20. 1. ad 2.

47. Bonum ſenſibile eſt objectum appetitus ſenſitivi, ſed bonum ſimpliciter eſt objectum voluntatis, 1. q. 59. 4. c. item 12. q. 1. 2. ad 3. item q. 10. 3. c. item 22. q. 24. 1. c.

48. Nullus appetitus movetur ad ſuum objectum, niſi apprehendatur ſub ratione boni, vel mali, convenientis, vel nocivi, 12. q. 91. ad 2.

49. Appetitus ſenſitivus ut rectus à ratione, poteſt eſſe ſubjectum virtutis, & vitii, 12. q. 50. 3. ad 3. & q. 56. 3. c. & 4. o. & 5. ad 1. & q. 57. 1. c. & q. 74. 1. c. ad 2. & 3. o.

50. Actus appetitus ſenſitivi ſemper eſt cum tranſmutatione corporis, & maxime circa cor, 1. q. 20. 1. ad 1. item 12. q. 10. 3. c. item q. 22. 2. ad 3.

51. Appetitus ſenſitivus, & rationalis, ideſt voluntas, ſunt duæ potentiæ, 1. q. 80. 2. o.

52. Actus appetitus ſenſitivi ratione mutationis corporalis annexæ, dicuntur paſsiones, non autem actus voluntatis, 1. q. 20. 1. ad 1.

53. Appetitus ſenſitivus, & voluntas ſunt rationales participative, 12. q. 24. 1. ad 2. & q. 56. 6. ad 2. & q. 59. 4. ad 2. & q. 61. 2. c. fin. ad 2. & 22. q. 58. 4. ad 3. & 3. q. 18. 2. ad 4.

54. Appetitus rationalis non dividitur per concupiſcibilem, & iraſcibilem, 1. q. 59. 4. o. item q. 82. 5. o.

55. Non fertur in particulare, niſi ſub ratione univerſalis, 1. q. 80. 2. ad 2.

1. Apprehenſio aliqua eſt cauſa timoris, & omnium operationum appetitus, 22. q. 7. 1. c.

2. Reſpectus qui eſt tantum in apprehenſione rationis conferentis unum alteri, eſt relatio rationis tantum, 1. q. 28. 1. c.

1. Appropinquatio. Quanto aliquid habet minus de potentialitate, tanto magis appropinquat Deo, 12. q. 22. 2. ad 1.

2. Quanto aliqua ſunt fini bono propinquiora, tanto ſunt meliora, 22. q. 81. 6. c. princ.

1. Appropriatio in communi eſt manifeſtatio divinarum perſonarum per attributa eſſentialia, 1. q. 39. 7. c.

2. In divinis poteſt fieri dupliciter, ſcilicet ex parte creaturarum, & ex parte Dei. Prima debet ſemper fieri per contrarium, ſecunda vero per ſimilitudinem ad proprium, 1. q. 39. 7. c. ad 1. item 8. c. 2.

3. Appropriatum ut ſic eſt poſterius proprio ſecundum modum intelligendi, ſed ut eſſentiale eſt è converſo, 1. q. 39. 7. ad 3.

4. Attributa convenienter approprianțur divinis perſonis, 1. q. 39. 7. 8. o.

5. Eſſentia nulli perſonæ appropriatur, nec operatio, 1. q. 39. 8. c.

6. In ſpeciali potentia appropriatur patri, ſapientia filio, bonitas vero ſpiritui ſancto, 1. q. 39. 7. 8. c. & q. 45. 6. ad 2. item q. 46. 3. c. item 22. q. 14. 1. c.

7. Veritas in divinis appropriatur filio, 1. q. 39. 8. c.

8. Principium effectivum appropriatur patri, exemplare autem filio, 1. q. 46. 3. c.

9. Æternitas appropriatur patri, pulchritudo filio, uſus vero Spiritui Sancto, ſecundum Hilarium, 1. q. 19. 8. c. item 3. q. 59. 1. ad 2.

10. Uni-

10. Unitas appropriatur patri, imago, æqualitas, & verbum filio, nexus vero ſpiritui ſancto, ſecundum Auguſtinum, 1. *q.* 37. 1. *ad* 3. & *q.* 39. 8. *c.* & *q.* 47. 2. *ad* 2. & 3. *q.* 58. 2. *ad* 3.

11. Ex ipſo appropriatur patri, per quem filio, in quo Spiritui Sancto, 1. *q.* 36. 8. *c.*

12. Creatorem eſſe appropriatur patri, per quem filio, dominium vero, & vivificatio Spiritui Santo, 1. *q.* 45. 6. *ad* 2.

1. Aqua in communi habet ſex proprietates, quia eſt diaphana, humida, frigida, generativa, abundans ubique, & ſine pretio, 3. *q.* 66. 3. *c.* item *q.* 69. 2. *ad* 2. & 4. *ad* 1.

2. Eſt duplex, ſcilicet viva, ideſt, continuata ſuo principio cum fluxu: & mortua, ideſt, ſtans, 1. *q.* 18. 1. *ad* 3.

3. Non cooperit totam terram contra naturam propter viventia ſuper ęam, 1. *q.* 69. 1. *ad* 2. & *ad* 4.

4. Congregatio aquarum convenienter deſcribitur tertia die, 1. *q.* 69. 1. *o.*

5. Aquæ dicuntur potius congregari & dividi quam creari, quia labiliter fluxæ ſunt. Sed aquę quæ ſupra cœlos ſunt, non ſunt fluidæ ſecundum Baſilium, 1. *q.* 68. 2. *c.* item *ad* 2. *fin.* item *q.* 69. 1. *ad* 1.

6. Aqua calida citius & fortius congelatur, 12. *q.* 35. 6. *ad* 2. item *q.* 37. 1. *ad* 2. & *q.* 48. 2. *c.* & *q.* 87. 2. *c.*

7. De latere Chriſti vera aqua exivit in cruce, 3. *q.* 66. 4. *ad* 3. item *q.* 74. 7. *ad* 3.

8. Aqua benedicta non eſt ſacramentum: ſed eſt quid ſacramentale, 3. *q.* 65. 1. *ad* 6.

9. Non ordinatur directe ad remedium præſtandum; ſed contra dæmones, & contra omne impedimentum ſacramentorum, 3. *q.* 65. 1. *ad* 6.

10. Datur contra impugnationem exteriorem dæmonum; exorciſmus autem contra interiorem, 3. *q.* 71. 2. *ad* 3.

11. Delet peccata venialia, 3. *q.* 65. 1. *ad* 6. item ad 8. item *q.* 83. 3. *ad* 3. item *q.* 87. 3. *o.*

12. Poteſt iterari, non autem exorciſmus, pro quo ſumitur contra dæmones, 3. *q.* 71. 2. *ad* 3.

13. Poteſt ei fieri additio aquæ non benedictæ, & tota erit benedicta, 3. *q.* 77. 8. *ad* 3. & *q.* 83. 3. *ad* 3. & *q.* 87. 3. *o.*

Aquila ſignificat ſuperbiam, 12. *q.* 102. 9. *ad* 1. *c.* 2. *fin.*

Aquilo flans facit generare mares, auſter vero fœminas, 1. *q.* 92. 1. *ad* 1. & *q.* 99. 2. *ad* 2.

1. Aliter habetur ſpes fructificationis arboris cum vireſcit frondibus, & aliter cum jam primordia fructuum, incipiunt apparere, 12. *q.* 69. 3. *c.*

2. In arboribus & in herbis nihil erat immundum ſecundum legem; ſicut in omni genere animalium, 12. *q.* 102. 6. *ad* 2.

1. Arca teſtamenti ſignificat ſecreta fidei, quæ permittuntur videri à majoribus tantum, 12. *q.* 102. 4. *ad* 6.

2. Diſpoſitio arcæ teſtamenti interius & exterius, & expoſitio litteralis & figuralis omnium pertinentium ad eam, 12. *q.* 102. 4. *ad* 6.

Archangeli ſunt medius ordo inter Angelos & Principatus, 1. *q.* 108. 5. *ad* 4.

Architector eſt principalis artifex præcipiens induci formam, & præparari materiam, 1. *q.* 18. 3. *c.*

1. Argumentum dicitur dupliciter, ſc. ratio rei dubiæ, & ſignum evidens ſenſibile, 3. *q.* 55. 5. *c.*

2. Oratio firmat argumentum, primo á ſubſtantia actus, ſecundo á circunſtantiis, 12. *q.* 7. 1. *ad* 1.

3. Argumentum ex ſolo litterali ſenſu ſumitur ſacræ ſcripturæ, 1. *q.* 1. 10. *ad* 1.

4. Auctoritate Dei eſt firmiſsimum; ſed ab auctoritate humana eſt debiliſsimum, 1. *q.* 1. 8. *ad* 2.

Arithmetica & Geometria procedunt ex principiis notis lumine naturali intellectus, 1. *q.* 1. 2. *c.*

1. Ariſtoteles inſtituit ſectam Peripateticorum; quorum princeps ipſe fuit, 12. *q.* 59. 2. *c.* & 22. *q.* 123. 10. *c.*

Armus dexter, & petuſculum hoſtiæ in lege veteri, erant ſacerdotis contra divinationem; & quia ſapientia cordis & fortitudo ſunt ei neceſſaria, 12. *q.* 102. 3. *ad* 8. fin.

Spiritus Sanctus dicitur pignus, ſed magis proprie arrha; quia Spiritus Sanctus dicitur arrha per reſpectum ad ea dona, quæ manent in patria, pignus vero per reſpectum ad ea quæ evaquabuntur, 12. *q.* 114. 3. *ad* 3. *fi.*

1. Arrogantia. Arrogans eſt, qui ſibi tribuit quod non habet, 22. *q.* 112. 1. *ad* 2.

2. Arrogantia qua aliquis ſupra ſe extollitur, eſt ſpecies ſuperbiæ. Nec eſt jactantia; ſed ſæpe eſt cauſa ejus, 22. *q.* 112. 1. *ad* 2.

1. Ars eſt virtus intellectualis; inquantum facit facultatem boni operis. Non autem ſimpliciter eſt virtus; quia non perficit uſum nec appetitum, 12. *q.* 57. 3. 4. *o.*

2. Eſt recta ratio factibilium, & habitus operativus, 1. *q.* 22. 2. *c.* & 12. *q.* 57. 3. 4. *o.* & *q.* 93. 1. *c.* & 22. *q.* 47. 5. *c.*

3. Forma artis eſt ſimilitudo ultimi effectus intenti ab artifice, 3. *q.* 78. 2. *c.*

4. Ars ſemper eſt ad bonum, ſicut & ſcientia, 12. *q.* 57. 3. *ad* 1.

5. Artis eſt aliqua virtus; quia ad bonum ejus uſum requiritur aliqua virtus moralis, 12. *q.* 57. 3. *ad* 3. & 22. *q.* 47. 4. *ad* 2.

6. Scientiæ ad nullum opus ordinatæ dicuntur ſimpliciter ſcientię, non autem artes, 12. *q.* 57. 3. *ad* 3.

7. Artes quę ordinantur ad opus rationis, dicuntur liberales. Quæ vero ordinantur ad opus corporis dicuntur ſerviles, 12. *q.* 57. 3. *ad* 3.

8. Liberales ſunt ſpeculativę. Sed dicuntur artes, quia habent aliquid per modum operis, 12. *q.* 57. 3. *ad* 3. & 22. *q.* 47. 2. *ad* 3.

9. Omnis applicatio rationis rectę ad aliquid factibile pertinet ad artem. Ideo eſt aliqua ars ſpeculativa. Non autem prudentia; quia eſt tantum de conſilialibus, in quibus non ſunt viæ determinatæ ad finem, 22. *q.* 47. 2. *ad* 3.

10. Ars magis convenit cum prudentia quam habitus ſpeculativi, ratione objecti, & ſubjecti. Sed è converſo, ratione virtutis, 12. *q.* 57. 4. *ad* 2.

11. Differt realiter à prudentia, 12. *q.* 57. 4. *o.* 5. *ad* 1. item 22. *q.* 47. 4. *ad* 2.

12. Non requirit aliquos habitus mortales in appetitu, ſicut requirit prudentia, 12. *q.* 57. 4. *c.* & *q.* 58. 5. *ad* 2.

13. Habet determinata media ad finem. Sed in quibuſdam non habet, in quibus per ſimilitudinem dicitur aliquis prudenter agere, ut in medicina, & navali, in quibus eſt neceſſarium conſilium, 22. *q.* 47. 4. *ad* 2. & *q.* 49. 5. *ad* 2.

14. Bonum artis eſt extra hominem; ſcilicet in artificialibus; ſed bonum prudentiæ eſt intra hominem, 12. *q.* 57. 4. *c.* & 5. *ad* 1.

15. Operatio artis fundatur ſuper operationem naturæ; & hæc ſuper creationem, 1. *q.* 45. 8. *c.* *ad* 4.

16. Initium artis ſecundum ejus eſſentiam ſunt principia, ex quibus procedit ars. Sed ſecundum ejus effectum, eſt unde incipit ars operari; ſicut principium artis ædificativæ eſt fundamentum, 22. *q.* 19. 7. *c.*

17. Quicquid eſt contra naturam artificiati, eſt contra naturam artis, 12. *q.* 71. 2. *ad* 4.

18. Ars non poteſt inducere formam ſubſtantialem, niſi virtute naturæ, 22. *q.* 77. 2. *ad* 1. & 3. *q.* 66. 4. *c.* & *q.* 75. 6. *ad* 1.

19. * In aliqua materia eſt virtus agens ad productionem formæ artis, in aliqua vero non, 1. *q.* 77. 1. *c.*

20. Vendere artes liberales quoad veritatem earum, peccatum eſt ſimoniæ, non autem locare operas ſuas, ſcilicet docendo eas, quia hoc licitum eſt, 22. *q.* 100. 3. *c.* *ad* 3.

21. Id quod de ſe ordinatur ad malum, non eſt ars, 12. *q.* 57. 3. *ad* 1. item 22. *q.* 95. 1. *ad* 2. item *q.* 169. 2. *ad* 4.

22. In actu artis dupliciter contingit eſſe peccatum, ſcilicet deviando á fine particulari artis, & à fine communi. Primum eſt proprium, ſecundum vero eſt artificis, inquantum eſt homo, 12. *q.* 21. 2. *ad* 2. item *q.* 57. 3. *ad* 1.

23. In arte peccans volens, eſt eligibilior quam peccans nolens, ſed in virtutibus moralibus eſt è converſo, 12. *q.* 21. 2. *ad* 2. item *q.* 57. 4. *c.* item 22. *q.* 47. 1. *ad* 3. item 8. *c.*

24. Artes quibus ut pluries aliqui male utuntur, licet de ſe ſint licitæ; debent tamen extirpari de civitate per principes, ſecundum Platonem, 22. *q.* 169. 2. *ad* 4.

25. Artifex ex ſuo opere eſt laudabilis vel culpabilis, per bonitatem vel malitiam ſui actus, 12. *q.* 21. 2. *c.* *ad* 2.

26. Formæ artificialium ſunt accidentia, 3. *q.* 66. 4. *c.*

27. Formæ artificialium nihil aliud ſunt, quam compoſitio, ordo, & figura, 22. *q.* 96. 2. *ad* 2.

28. In artificialibus ratio ordinatur ad finem particularem, in moralibus autem ad finem communem totius humanæ vitæ, 12. *q.* 21. 2. *ad* 2. item *q.* 57. 4. *ad* 3. item 22. *q.* 47. 4. *ad* 2.

29. Nullum artificiale, ut imagines, & verba, habet aliquam vim à conſtellationibus, ſed à dæmonibus, 22. *q.* 96. 2. *ad* 2.

1. Articulus fidei eſt indiviſibilis veritas de Deo, arctans nos ad credendum; ſecundum Ricardum de Sancto Victore, 22. *q.* 1. 6. *o.*

2. Articulus dicitur quadrupliciter, ſcilicet membrum, concluſio, particula in judicio, & ſpiritualis difficultas ſuppoſita in fide non dependens ex alia, 22. *q.* 1. 6. *c.*

1. Aſcendere in cælum, fuit conveniens Chriſto, 3. *q.* 57. 1. 6. *o.*

2. Chriſtus aſcendit ſecundum utramque naturam, 3. *q.* 57. 2. *o.*

3. Aſcendit propria virtute utriuſque naturę, 3. *q.* 57. 3. *o.*

4. Super omnes cælos, & ſuper omnem creaturam, 3. *q.* 57. 4. 5. *o.* & *q.* 58. 3. *c.*

5. Aſcenſio Chriſti, & quies ſurſum, vel cujuſcumque corporis glorioſi non eſt violenta, ſed naturalis, 1. *q.* 57. 3. *ad* 2. & 4. *ad* 4.

6. Crebra fuit Chriſti converſatio cum diſcipulis ad eorum conſolationem, ante ejus aſcenſionem, 3. *q.* 55. 3. *ad* 3.

7. Neſcitur ubi Chriſtus corporaliter ante aſcenſionem manſerit; cum hoc ſcriptura non tradat, 3. *q.* 55. 3. *ad* 2.

8. Non ſtatim poſt reſurrectionem aſcendit, propter fidem confirmandam, 3. *q.* 57. 1. *ad* 4.

9. Aſcenſio non fuit in inſtanti, 3. *q.* 57. 3. *ad* 3.

10. Fuit cauſa noſtræ ſalutis, 3. *q.* 57. 6. *o.*

11. Apparuit nobis paradyſum quoad locum, non autem quoad viſionem; 3. *q.* 49. 5. *ad* 4.

12. Animæ ſanctorum poſt reſurrectionem, & ante aſcenſionem Chriſti, etiam in limbo, viderunt Deum per eſſentiam, 3. q. 52. 4. ad 3.

13. Ante aſcenſionem Chriſti nullus intravit paradyſum cæleſtem, ſed latro ſtatim moriens intravit in viſionem Dei, non autem in paradyſum terreſtrem, 3. q. 52. 4. ad 3.

14. Aſcendenti Chriſto accrevit gaudium quoad modum; non autem intenſive, nec extenſive, quia de omnibus perfectum gaudium habuit ab inſtanti ſuæ conceptionis, 3. q. 57. 1. ad 2.

1. Aſſentire eſt actus intellectus, ſed conſentire eſt actus voluntatis, 12. q. 15. 1. ad 3. item 22. q. 2. 1. ad 3.

2. Aſſenſus contingit tripliciter, ſcilicet propter evidentiam rei, ſicut principiorum habitus, vel propter aliud, ut in ſcientia; vel per imperium voluntatis, ut credere, 22. q. 1. 4. c. item q. 2. 2. c.

3. Voluntas dupliciter movet intellectum ad aſſentiendum, ſcilicet ex ordine ad bonum, vel coactione veri non viſi, 22. q. 5. 2. c.

4. Intellectus dupliciter perficitur ad aſſentiendum veritati. Primo capiendo eam, ſecundo habendo certum judicium de ea, 22. q. 9. 1. c.

5. Intellectus neceſſario aſſentit principiis per ſe notis, & aliis cognitis ſequi neceſſario ex iis, non autem aliis veris. Quædam enim ex neceſsitate conſequuntur ex principiis, ita ſcilicet quod non poſſunt eſſe falſa, principiis exiſtentibus veris, ſicut ſunt omnes concluſiones demonſtrationum, & hujuſmodi veris intellectus de neceſsitate aſſentit, poſtquam percepit ordinem eorum, non autem prius, 1. q. 62. 8. ad 2. item q. 82. 1. 2. c. item 12. q. 17. 6. c.

6. Intellectus non poteſt aſſentire oppoſitis dignitatum, 1. q. 2. 10. b.

Aſsiduitas unius rei faſtidium parit, 22. q. 83. 11. ad 4.

1. Aſsimilatio eſt duplex, ſcilicet in natura, & in ſpecie intelligibili. Secunda requiritur in cognitione, non autem prima, 1. q. 57. 2. ad 2. & q. 85. 8. ad 3. & q. 87. 1. ad 2.

2. Intelligere per aſsimilationem convenit ſoli intellectui recipienti ſpeciem à rebus, 1. q. 14. 2. ad 2.

3. Aſsimilari poſſumus tripliciter verbo Dei, ſive filio Dei: Primo ſecundum rationem formæ, & non ſecundum intellectualitatem ipſius: Secundo ſecundum rationem formę, & intellectualitatem ipſius: Tertio ſecundum unitatem quam habet ad patrem, per gratiam, & charitatem, 3. q. 23. 3. c.

4. Talis aſsimilatio per gratiam, & charitatem, perficitur ratione adoptionis, quia ſic aſsimilatis debetur hæreditas æterna, 3. q. 23. 3. c.

5. Aſsimilatio intellectus practici ad Deum eſt ſecundum proportionalitatem, ſpeculativi autem ſecundum unionem, & informationem, quę eſt multo major, 1. q. 3. 5. ad 1.

6. Summa aſsimilatio hominis ad Deum eſt per operationem. Ideo per beatitudinem homo Deo maxime conformatur, 1. q. 63. 3. c. item 12. q. 55. 2. ad 3.

7. Generans non aſsimilat ſibi genitum in perfectionibus acquiſitis per actus, niſi in aptitudine, 12. q. 81. 2. c.

8. Cauſa aſsimilationis filii ad patrem non eſt materia, ſed formativa virtus in ſemine cauſata ex operatione virtutis formativę patris in ſemen, 1. q. 119. 2. ad 2.

9. Filii quandoque aſsimilantur avis, & proavis, quia in ſemine eſt virtus eorum, 1. q. 119. 2. c. ad 2.

10. Magis aſsimilantur parentibus ſecundum iraſcibilem; quam ſecundum concupiſcibilem, 12. q. 6. 5. c. item 22. q. 156. 4. c.

1. Aſsiſtere ſumitur dupliciter, ſcilicet ſimpliciter, & ſecundum quid, 1. q. 112. 3. c.

2. Aſsiſtere Deo, eſt eſſe circa Deum, ideſt immediate recipere illuminationes in ſimplicitate divini luminis, 1. q. 112. 3. c.

3. Satan dicitur affuiſſe, non autem aſtitiſſe Deo, 1. q. 112. 3. ad 3.

1. Aſſumere dicit actum aſſumentis, & terminum, 3. q. 2. 8. c. & q. 3. 1. 2. 4. c.

2. Proprie convenit perſonæ, non autem naturæ, 3. q. 3. 1. 2. 3. o.

3. Aſſumi convenit naturæ, non autem perſonæ, 3. q. 4. o. & q. 16. 4. ad 3.

4. Aſſumptio ſignificat actionem in fieri, & reſpicit diverſimode agens, patiens, terminum à quo, & terminum ad quem; unio autem ſignificat relationem in facto eſſe, & eodem modo reſpiciens omnia, 3. q. 2. 8. o.

5. Aſſumptio differt ratione ab unione, & incarnatione, ſeu humanatione, 3. q. 2. 8. ad 3.

6. Natura divina eſt unita, non autem aſſumpta; ſed natura humana eſt unita, & aſſumpta, 3. q. 2. 8. c. ad 2.

7. Uniens eſt unitum, non autem aſſumens eſt aſſumptum, 3. q. 2. 8. c.

8. Omnis perſona aſſumens, eſt uniens. Non autem é converſo, quia pater eſt uniens, non autem aſſumens, 3. q. 2. 8. ad 2. & q. 3. 1. ad 1.

9. Aſſumere naturæ convenit ratione principii tantum, ſed perſonæ ratione principii, & termini, 3. q. 1. 1. 2. o. & 4. ad 2.

10. Abſtracta perſonalitate, natura poteſt aſſumere, 3. q. 3. 3. o.

11. * Deus poſſet aſſumere naturam angelicam ſine corruptione perſonalitatis angelicæ, 3. q. 4. 1. ad 3.

12. Quælibet natura poſſet de potentia Dei abſoluta aſſumi, ſed tantum natura humana ſecundum congruentiam, 3. q. 4. 1. o.

13. Quilibet perſona poteſt ſine alia incarnari, & aſſumere, 3. q. 3. 4. 5. o.

14. Tres perſonæ poſſunt unam numero naturam aſſumere, 3. q. 3. 6. o.

15. Et tunc tres perſonæ eſſent unus homo unitate naturæ, non autem unitate perſonæ, 3. q. 3. 6. ad 1. & 7. ad 2.

16. Una perſona poteſt plures naturas humanas aſſumere, 3. q. 3. 7. o.

17. * Si una perſona divina aſſumeret duas naturas humanas, tunc illa perſona eſſet tantum unus homo, & non plures 3. q. 3. 7. ad 2.

18. Aſſumptio naturæ humanæ convenientius facta eſt ad filium, quam ad patrem, vel ad Spiritum Sanctum, 3. q. 3. 8. o. & q. 39. 8. ad 2.

19. Filius Dei aſſumpſit naturam humanam cum omnibus perfectionibus ſuis, 3. q. 9. 1. c. & q. 18. 1. 2. c.

20. Columba non fuit aſſumpta in unitate perſonæ Spiritus Sancti, quia non apparuit ut ſalvaret, ſed ut ſignificaret, 1. q. 47. 7. ad 1. & 3. q. 39. 6. ad 2. & 7. c.

21. Natura humana aſſumpta eſt in individuo, 3. q. 2. 2. ad 3. & 5. ad 2. & q. 4. 2. ad 1. & 3. c. & 4. o.

22. Non decuit ut natura humana in quolibet ſuo ſuppoſito aſſumeretur, 3. q. 2. 5. ad 2. & q. 4. 5. o.

23. Convenienter aſſumpta eſt de ſtirpe Adæ, 3. q. 4. 6. o. & q. 31. 1. o.

24. Non debuit immediate aſſumi in Adamo, 3. o. 4. 6. ad 2.

25. Aſſumi convenit naturæ humanæ ratione ſui, & non ratione ſuppoſiti, ideo non convenit Deo, 3. q. 16. 4. ad 3.

26. Deus convenienter carnem aſſumit de muliere, 3. q. 31. 4. o.

27. Deus non aſſumpſit hominem, 3. q. 4. 3. o.

28. Chriſtus aſſumpſit animam, contra Arium, Eunomium, & Apollinarem, 3. q. 5. 3. o. item q. 10. 2. ad 1.

29. Animam rationalem, contra Eunomium, & Apollinarem, 3. q. 5. 4. o. item q. 16. 3. ad 2. & q. 18. 1. c.

30. Aſſumptio Chriſti non fuit tantum per inhabitationem gratiæ, contra Neſtorium, & Theodorum, 3. q. 2. 6. c. & q. 16. 1. 3. 4. 7. c. & q. 18. 1. c.

31. Non attulit corpus de cœlo, ſed aſſumpſit ipſam de muliere, contra Valentinum, & Martianum, 3. q. 5. 2. o. item q. 36. 3. item q. 37. 1. c. & q. 54. 3. c.

32. Aſſumpſit verum corpus, & non phantaſticum, contra Manichæum, & Valentinum, 3. q. 5. 1. o. item 2. c. & q. 14. 1. c. & q. 16. 1. c. & q. 37. 1. c. & q. 39. 7. c.

33. Aſſumpſit naturam humanam integram, & perfectam, 3. q. 9. 1. c. & q. 18. 1. c. & 2. c.

34. Hæreticum eſt dicere, Chriſtum non aſſumpſiſſe partes unitas, 3. q. 2. 5. c.

35. * Hæreticum eſt dicere, Deum eſſe unitum homini accidentaliter, 3. q. 2. 6. c.

36. Caro aſſumpta eſt mediante anima, & anima mediante ſpiritu, 3. q. 6. 1. 2. o. & 3. ad 1. item 4. ad 3. item q. 33. 2. c. & q. 49. 6. ad 3. & q. 50. 2. ad 2. item 3. c.

37. Aſſumpta eſt de Adam, de David, & de Abraham, 3. q. 31. 1. 2. o.

38. Anima Chriſti non fuit prius creata quam aſſumpta, 3. q. 6. 3. o.

39. Partes aſſumptę ſunt mediante toto ordine intentionis, ſed é converſo ordine executionis, 3. q. 6. 5. o.

40. Natura humana aſſumpta eſt mediante gratia habituali, ſicut medio congruitatis, & Spiritu Sancto ſicut cauſante, & unione ſicut effectu conſequente, 3. q. 6. 6. o.

41. In eodem inſtanti anima, & caro ſunt aſſumptæ, & unitæ, 3. q. 6. 1. c. item 3. 4. o. item 5. c. & q. 33. 2. o. & q. 34. 1. c. item q. 35. 4. c.

42. In eodem inſtanti anima creata eſt, caro concepta, & animata, & utraque aſſumpta eſt á verbo, ſcilicet in primo inſtanti, 3. q. 6. 3. 4. o. & q. 33. 1. 2. 3. o. & q. 35. 4. o.

43. Chriſtus aſſumpſit omnes defectus naturales corporis, communes toti naturæ humanæ, 3. q. 12. 4. ad 3. item q. 14. 4. o. item q. 15. 1. c. item q. 46. 4. ad 3.

44. Nullum morbum aſſumpſit, nec aliquem defectum non communem omni homini, 3. q. 14. 4. o. & q. 46. 3. ad 2. item 5. c. & 9. ad 4. item q. 51. 2. c.

45. Nullum defectum contraxit, ſed voluntarie aſſumpſit, 3. q. 14. 3. o.

46. Aſſumpſit defectus corporis neceſsitate naturæ corporis, non autem coacte, nec contra voluntatem divinam nec humanam, 3. q. 14. 2. o. & q. 15. 5. ad 1. item ad 2.

47. Nullum defectum animæ aſſumpſit, nec contraxit, ſcilicet ignorantiam, culpam, vel defectum gratiæ, 3. q. 1. 1. ad 3. & q. 12. 4. ad 3. & q. 14. 3. ad 1. item 4. c. & q. 15. o. & q. 31. 7. o. item q. 46. 4. ad 2.

1. Aſtrologia, & perſpectiva non ſunt proprie ſpecies Mathematicæ, ſed ſecundum quid, 12. q. 35. 8. c.

2. * Aſtrologia, & perſpectiva ſunt magis naturales quam mathematicæ materialiter, ſed formaliter, & principaliter ſunt é converſo, 22. *q.* 9. 2. *ad* 3.

3. Aſtrologus poteſt prædicere futura determinata, ut ſemper, vel ut frequenter in ſuis cauſis, non autem contingentia ad utrumlibet, 1. *q.* 115. 4. *ad* 3. & 12. *q.* 9. 5. *ad* 3. & 22. *q.* 95. 1. *c.* & 5. *o.*

1. Aſtutia eſt vitium ſpeciale, differens à prudentia carnis, utens non veris viis vel mediis, ſed ſimulatis. Ideo opponitur prudentiæ, 22. *q.* 55. 3. *o.* item 4. *c.* item *q.* 69. 2. *c.* item *q.* 97. 13. *ad* 3. item *q.* 111. 3. *ad* 2.

2. Aſtutia quandoqne dicitur prudentia, & è converſo, 22. *q.* 55. 3. *ad* 1. item 4. *ad* 1. item *q.* 92. 1. *ad* 1.

3. Conſiſtit in excogitatione ſimulatæ viæ, ſed dolus, & fraus in executione ejus, 22. *q.* 55. 4. *o.* & *q.* 69. 2. *c.* & *q.* 111. 3. *ad* 2.

1. Athanaſius, & Gregorius Nazianzenus tantæ auctoritatis fuerunt, ut nemo contrariaretur eis, 1. *q.* 61. 3. *c.*

1. Attentio triplex in oratione, ſcilicet ad verba, ad petitionem, & ad Deum, vel ad aliam circumſtantiam, 22. *q.* 83. 13. *c.*

2. Attentio actualis eſt neceſſaria in oratione, ſaltem in principio, 22. *q.* 83. 13. *o.*

1. * Attingere naturam ſuperiorem contingit dupliciter, ſcilicet objective, & ſecundum virtutem, 12. *q.* 3. 7. *ad* 3.

2. Attingere Deum tripliciter contingit, ſc. ſimilitudine, operatione, & unione perſonali. Primum convenit omni creaturæ, ſecundum tantum rationali, tertium vero ſoli Chriſto, 22. *q.* 2. 3. *c.*

1. Attribui. Ex eo, quod aliquid attribuitur alicui, oportet ei attribui omnia quæ ſunt de ratione ejus, 1. *q.* 28. 3. *c.*

1. Attributa Dei differunt tantum ratione, ſed fundamentum habent ex natura rei, 1. *q.* 13. 4. *o.* item 12. *c.*

2. Plura attributa ſunt in Deo, ſed unite, 1. *q.* 13. 4. *o.* item 12. *o.*

3. Attributa eſſentialia poſſunt à nobis naturaliter cognoſci, non autem perſonalia, 1. *q.* 32. 1. *o.* item *q.* 39. 7. *c.*

4. Ratio attributorum eſt conceptio intellectus, quam ſignificat nomen, 1. *q.* 13. 1. *o.* item 4. *o.*

5. Atttibuta divina prædicantur de ſe invicem nominibus primæ intentionis, non autem ſecundæ, 1. *q.* 22. 3. *ad* 3.

6. Quilibet effectus Dei, eſt à quolibet attributo ejus; tamen reducitur ad illud, cum ejus ratione magis convenit, 1. *q.* 45. 6. *ad* 3.

1. Avaritia. Eſt immoderatus amor habendi, 22. *q.* 118. 1. 8. *c.*

2. Avaritia proprie ſemper eſt peccatum, 22. *q.* 118. 1. *o.* & *q.* 119. 1. *o.*

3. Eſt peccatum ſpirituale, 22. *q.* 118. 6. *o.*

4. Avaritia ſecundum quod opponitur juſtitiæ, hoc modo ex genere ſuo eſt peccatum mortale. Contingit tamen in hoc genere avaritiæ eſſe peccatum veniale, propter imperfectionem actus, 22. *q.* 118. 4. *o.*

5. Eſt medium inter peccata pure ſpiritualia, & peccata pure carnalia, 12. *q.* 72. 2. *ad* 4. item 22. *q.* 118. 6. *ad* 1.

6. Eſt contra Deum, contra ſe, & contra proximum, 22. *q.* 118. 1. *ad* 2. item 3. *ad* 1.

7. Large eſt in dæmonibus, ſcilicet immoderata cupiditas habendi quodcumque bonum creatum, non autem proprie, 1. *q.* 63. 2. *ad* 2.

8. Senes ſunt naturaliter avari, propter defectum naturæ eorum, 22. *q.* 118. 1. *ad* 3. & 5. *ad* 3. & *q.* 119. 3. *o.*

9. Dupliciter importat immoderantiam exteriorum, ſcilicet in affectu, & in re, 22. *q.* 55. 8. *c.* & *q.* 118. 1. *ad* 2. & 3. *c.*

10. Sumitur dupliciter, ſcil. large pro omni cupiditate inordinata habendi quodcumque bonum creatum; & proprie, ut eſt ſpeciale peccatum circa poſſeſsiones exteriores, 1. *q.* 63. 2. *ad* 2. item 22. *q.* 118. 2. *o.* item 5. *ad* 2.

11. Species avaritiæ ſunt ſeptem, ſcilicet parcitas, tenacitas, cymilitas, turpe lucrum, uſura, latrocinium, & alea, 22. *q.* 118. 8. *ad* 4.

12. Vitium capitale, cujus filiæ ſunt ſeptem, ſcilicet proditio, fraus, fallacia, perjurium, inquietudo, violentia, & obduratio, 22. *q.* 55. 8. *o.* item *q.* 118. 7. 8. *o.*

13. Avaritia, libido, & cupiditas dicuntur tripliciter, ſcilicet paſsio habitualis conſequens peccatum originale, ideſt fomes; inordinatus appetitus cujuſcumque rei, vel tantum divitiarum. Prima eſt radix omnis peccati. Secunda eſt genus omnis peccati. Tertia eſt vitium capitale, 12. *q.* 77. 5. *ad* 1. & *q.* 82. 4. *ad* 3. & *q.* 84. 1. *o.* & 22. *q.* 24. 10. *ad* 2. & *q.* 119. 2. *ad* 1.

14. Etiam tertio modo, ſcilicet ut eſt tantum inordinatus appetitus divitiarum, radix eſt omnium peccatotum, 12. *q.* 84. 1. *o.* item 2. *c.* fin. item 3. *ad* 1. & 4. *ad* 4. & 22. *q.* 119. 2. *ad* 1.

15. Facit homines odioſos, & cauſatur ex nimio amore ſui, 22. *q.* 29. 4. *ad* 3.

16. Eſt maximum peccatorum ſecundum quid, ideſt ex parte converſionis, & minimum ſimpliciter, ideſt ex parte averſionis, 22. *q.* 118. 5. *o.*

17. Eſt gravius peccatum prodigalitate, quia magis repugnat liberalitati: ſed inutilior eſt, & inſanabilior triplici ratione, ſcilicet quia prodigus facile eſt ſanabilis per hoc quod declinat ad ætatem ſenectutis, quæ eſt contraria prodigalitati; & per hoc quod pervenit ad egeſtatem de facili, dum multa inutiliter conſumit, & ſic pauper factus non poteſt indando ſuperabundare; & etiam quia de facili perducitur ad virtutem propter ſimilitudinem, quam ad ipſam virtutem habet. Sed avarus non de facili ſanatur, quia habet iis contraria, 22. *q.* 107. 2. *c.* & *q.* 118. 5. *ad* 3. & *q.* 119. 3. *o.*

18. Superabundat in amando, acquirendo, & retinendo; ſed deficit in dando: prodigalitas autem é converſo, 22. *quæſt.* 119. 3. *c.*

19. Ex avaritia quandoque naſcitur prodigalitas, dum aliquis multa conſumit ad captandum favorem aliorum, à quibus capiat, 22. *q.* 119. 2. *ad* 1.

20. Prodigalitas opponitur avaritiæ, licet quandoque ſecundum diverſa ſint in eodem, qui denominatur à principali, ſcilicet à datione, 12. *q.* 82. 8. *ad* 3. & 22. *q.* 119. 1. *ad* 4.

21. Ut eſt inordinatio affectus, opponitur liberalitati, ſed ut eſt extra in re, opponitur juſtitiæ, 22. *q.* 117. *prin.* & *q.* 118. *prin.* & 3. *o.*

22. Ut opponitur liberalitati, habet vitium oppoſitum, ſcilicet prodigalitatem, non autem ut opponitur juſtitiæ, 22. *q.* 118. 3. *ad* 3. & *q.* 119. 1. *o.*

23. Actus perfectus avaritiæ oppoſitæ juſtitiæ eſt peccatum mortale, non autem oppoſitæ liberalitati, niſi ſit contra charitatem, 12. *q.* 118. 4. *o.*

1. Audacia includit in ſe ſecuritatem, ſicut contrariam privationem, 12. *q.* 45. 1. *ad* 3.

2. Proprie reſpicit malum, ſed bonum ei conjunctum reſpicit ſpes. Et ſimiliter deſperatio reſpicit directe bonum, ſed malum ei conjunctum reſpicit timor, 12. *q.* 45. 2. *ad* 3. & 4. *ad* 2.

3. Eſt peccatum contrarium fortitudini, 22. *q.* 126. 2. *ad* 3. item *q.* 127. 2. *o.*

4. Contrariatur timori ſecundum acceſſum, & receſſum circa idem objectum, ſpes autem ſecundum contrarietatem objectorum, 12. *q.* 23. 2. *c. fin.* & *q.* 45. 1. *o.* & 3. *c.* & 22. *q.* 123. 3. *ad* 3. & *q.* 129. 6. *ad* 2.

5. * Sicut ſpes eſt prior quam audacia, ita timor eſt prior quam deſperatio, 12. *q.* 45. 2. *ad* 2.

6. Sicut ex timore non ſemper ſequitur deſperatio, niſi ſit intenſus, ſic nec ex ſpe audacia, niſi ſit vehemens, 12. *q.* 45. 2. *ad* 2.

7. Nullus defectus eſt per ſe cauſa audaciæ, ſed omnia quę faciunt ſpem victoriæ, vel calefaciunt cor, 12. *q.* 25. 3. *c.* & *q.* 45. 3. *o.*

8. Omnia quæ ſunt nata cauſare ſpem vel excludere timorem, ex parte animæ vel corporis, ſunt cauſa audaciæ, 12. *q.* 45. 3. *c.*

9. Sequitur ſpem, nec eſt pars ejus ſed effectus, ſicut deſperatio reſpectu timoris, 12. *q.* 25. 3. *c. fin.* & *q.* 45. 2. *o.* & 3. *c.* & 22. *q.* 125. 2. *ad* 3. & *q.* 129. 7. *c.*

10. Non poteſt eſſe paſsio principalis, 12. *q.* 25. 4. *ad* 2. item *ad* 3. & *q.* 45. 2. *ad* 3.

11. Cauſat tremorem, revocando calorem ab exterioribus ad interiora, ſcilicet ad cor, timor autem ad inferiora, 12. *q.* 45. 4. *ad* 1.

12. * Non cauſatur ex ira niſi mediante ſpe, 12. *q.* 45. 4. *ad* 3.

13. Eſt ſubjective in iraſcibili, 1. *q.* 59. 1. *ad* 2. & 12. *q.* 23. 1. 2. *c.*

14. Habentes ſe bene ad divina, & paſsi injuſta, habentes cor parvum, & experti ſunt audaciores oppoſitis, 12. *q.* 45. 3. *o.*

15. Habentes pulmonem ſanguineum, & amatores vini ſunt audaciores aliis, propter caliditatem amplìantem, & extendentem cor, 12. *q.* 45. 3. *c.* *ad* 1.

16. Audaces ſunt promptiores in principio, quam in ipſis periculis, ſed fortes è converſo, *q.* 45. 4. *o.*

1. Audiens detractiones peccat, minus tamen quam detrahens; niſi audiat ex odio, 22. 12. *q.* 73. 4. *o.*

2. Auditus duplex, ſcilicet interior, & exterior, 22. *q.* 5. 1. *ad* 3.

3. Auditus deſervit diſciplinæ, & viſus deſervit intentioni, 1. *q.* 117. 1. *o.*

Ave Maria exponitur, 3. *q.* 30. 4. *o.*

1. Converſio poteſt eſſe ſine averſione ut in peccato veniali, 12. *q.* 72. 5. *c.* item 3. *q.* 86. 4. 5. *c.*

2. Si poſſet eſſe converſio ſine averſione, non eſſet peccatum mortale, 22. *q.* 20. 3. *c.*

3. In omni peccato mortali eſt averſio, & converſio, 12. *q.* 72. 5. *c.* & *q.* 87. 4. *o.* 22. *q.* 20. 1. *ad* 1. item *q.* 24. 12. *ad* 4. item *q.* 162. 6. *c.* item 3. *q.* 86. 4. *c.* item *q.* 88. 1. *c.*

4. Ratio materialis peccati mortalis eſt in converſione; formalis autem in averſione, 22. *q.* 10. 3. *c.* item *q.* 110. 6. 4. *c.* item *q.* 118. 5. *c. fin.* item *q.* 162. 6. *c.* item 3. *q.* 86. 4. *ad* 1.

5. In peccato eſt duplex averſio, ſcilicet à regula rationis, quoad circumſtantias; quam ſequitur alia, ſcil. averſio à Deo, 12. *q.* 73. 7. *ad* 3.

6. Ratio inferior poteſt averti à rationibus æternis, quibus intendit, ut regulata; non autem ut regulans, ſecundum eas, quia hoc eſt proprium rationis ſuperioris, 12. *q.* 74. 8. *ad* 1.

7. Peccatum caret ordine ex parte averſionis, non autem ex parte converſionis, 12. *q.* 84. 3. *ad* 2.

8. In quolibet peccatore averſio à Deo eſt præter intentionem ejus, 12. q. 77. 6. ad 1. & 22. q. 46. 2. ad 2.

9. Peccata carnalia plus habent de converſione, quam de averſione, ſed ſpiritualia é converſo, 12. q. 73. 5. c.

10. Peccatorum contrarietas eſt ratione converſionis, ſed eorum convenientia & reatus ratione averſionis, 12. q. 73. 1. o. item q. 113. 2. ad 3. & 3. q. 8. 7. ad 3. & q. 86. 3. ad 3. & q. 88. 1. c.

11. Peccato mortali debetur pœna damni infinita, ratione averſionis; ſed pœna ſenſus finita, ratione converſionis, 12. q. 87. 4. o. item 22. q. 79. 4. ad 4. & 3. q. 86. 4. c.

12. In peccatis contra virtutes theologicas prius eſt averſio, quam converſio, in aliis autem é converſo, 22. q. 2.1. ad 1. item 3. c.

13. In odio Dei prius eſt averſio, quam converſio, in aliis autem è converſo, 22. q. 34. 2. c.

14. In ſuperbia prius eſt averſio, quam converſio, in aliis autem é converſo, 22. q. 162. 6. c. ad 2. item 7. c.

1. Augmentum eſt motus non continuus, 12. q. 52. 3. c. item 22. q. 24. 6. c.

2. Augmentum formarum tripliciter terminatur, ſcilicet ratione formæ, agentis, & ſubjecti, 22. q. 24. 7. c. item 3. q. 7. 12. c.

3. Formę ſpecificæ reſpectu alterius, quædam augentur ratione ſui & ſubjecti; ut motus, ſanitas, & quilibet habitus, ſed abſolute ratione ſubjecti tantum, ut qualitates ſenſibiles. Primarum aliquæ, non omnes, augentur per additionem, non autem ſecundæ, ſed per hoc quod ſubjectum magis participat eandem formam, 12. q. 52. 1. 2. o. item q. 53. 2. ad 3. item q. 66. 1. 2. o. item 22. q. 24. 5. ad 1.

4. Scientia augetur ſecundum intenſionem actus dupliciter, ſcilicet ex parte ſubjecti, & ſecundum numerum objectorum, ſed virtus tantum primo modo, 12. q. 52. 2. c. item q. 66. 1. o. item 22. q. 24. 4. ad 1. item 5. c. ad 1.

5. Opinio quadruplex de augmento formarum, 12. q. 52. 1. c.

6. In magnitudine corporali augmentum eſt duplex, ſcilicet per additionem, ut in viventibus, vel per intenſionem, ſicut in rarefactione, 12. q. 52. 2. ad 1. item 22. q. 24. 5. ad 1.

7. Motus, manente eadem ſpecie, augetur tripliciter, ſcilicet per additionem temporis, vel viæ, vel participatione ſubjecti, 12. q. 52. 2. c.

8. Augens habitum, ſemper facit aliquid in ſubjecto, non quidem formam novam, ſed quod ſubjectum perfectius participet formam præexiſtentem, vel quod amplius ſe extendat, 12. q. 52. 2. ad 2. item ad 3. & 22. q. 24. 5. ad 3.

9. Habitus corporales non multum videntur augeri per additionem, ſed per transmutationem primarum qualitatum, quæ non augentur, niſi per intenſionem ex parte ſubjecti participantis, 12. q. 52. c. fin.

10. Omnis forma augetur, ideſt ſuſcipit magis & minus, niſi conſiſtat in indiviſibili, ut ſpecies numeri, vel ſecundum numeros, ut quantitates continuæ, figuræ, & relationes, vel det eſſe ſubſtantiale, 12. q. 52. 1. 2. o. item 3. q. 7. 12. c.

11. Augmentum formarum nominatur ad ſimilitudinem augmenti corporum, 12. q. 52. 1. c.

12. * Corpus hominis augetur per additionem materiæ, 1. q. 119. 1. c.

1. Augurium eſt divinatio à garritu avium ſumpta; ſed auſpicium à motu avium, 22. q. 95. 3. c.

2. Eſt illicitum in iis quæ non cauſantur à cælis, vel quæ non pertinent ad aves, 22. q. 95. 7. o.

Per avium garritus, & motus, & alias diſpoſitiones, poſſunt futura præcognoſci, non ſicut per cauſas futurorum eventuum, ſed ſicut per ſigna, 22. q. 35. 7. c.

1. Auguſtinus ſequitur Platonem, quantum poteſt, ſalva fide, 1. q. 66. 2. ad 1. & q. 77. 5. ad 3. & q. 84. 5. c. item 22. q. 23. 2. ad 1.

1. Aureola martyrum eſt ſimpliciter potior cæteris, virginum diuturnior, confeſſorum vero periculoſior, 22. q. 152. 5. b. 1. c.

2. Ex ratione operis meritorii quoddam accidentale præmium debetur eſſentiali præmio, quod aureola appellatur, s. q. 96. 1. o.

3. Cum fructus hoc loco conſiſtat in gaudio diſpoſitionis operum, & aureola in gaudio perfectionis operum, non eſt idem fructus quod aureola, s. q. 96. 2. o.

4. Continentię magis debetur fructus, quam alii virtuti, cum ea virtus præcipue hominem liberet à ſubjectione carnis, ratione cujus fructus ei reſpondet, s. q. 96. 3. c.

5. Convenienter aſsignantur tres fructus tribus continentiæ partibus: conjugali enim continentiæ triceſimus, viduali ſexageſimus, virginali centeſimus fructus debetur, s. q. 96. 4. c.

6. Cum per virginitatem ſingularis quędam victoria contra carnem obtineatur, virginibus quibus propoſitum fuit virginitatis perpetuo ſervandæ, aureola ex merito debetur, s. q. 96. 5. o.

7. Quemadmodum virginibus, ſic & martyribus aureola debetur, tum propter victoriam paſsionum martyrii, tum propter cauſam pugnæ, s. q. 96. 6. c.

8. Sicut virgines, & martyres, ita doctores aureolam conſequuntur, propter victoriam quam obtinent adverſus diabolum per prædicationem & doctrinam, s. q. 96. 7. o.

9. Quanquam competat Chriſto aureola, cum ſtrenue pugnaverit, & vicerit, non tamen aureola ei debetur, s. q. 96. 8. c.

10. Angelis non competit habere aureolam, s. q. 96. 9. o.

11. Cum aureola ſit gaudium de his operibus, quorum gratia ea debetur, proprie in mente eſſe dicitur, quamvis etiam aliquis decor ex gaudio aureolæ in corpore reſultet, s. q. 96. 10. c.

12. Cum virgines, martyres, & doctores in perpetua pugna ſint, & victoriam ex ea conſequantur, merito eis aſsignatæ ſunt tres aureolæ, s. q. 96. 11. c.

13. Simpliciter loquendo, aureola martyrum eſt omnium potiſsima, s. q. 96. 12. c.

14. Cum meritum ſit cauſa præmii, conſequens eſt ut ſicut pręmio pręmium eſt majus, ſic aureola una major altera eſſe dicatur, s. q. 96. 13. o.

1. Aurum habet vim lætificandi, 22. q. 37. 2. ad 1.

1. Auſteritas eſt pars potentialis temperantiæ, ſc. virtus refrænans loquacitatem, 22. q. 143. c.

2. Ut virtus non excludit omnes delectationes, ſed tantum ſuperfluas, & inordinatas; ideo videtur pertinere ad amicitiam, ideſt ad affabilitatem, vel ad eutrapeliam, ideſt ad jucunditatem, 22. q. 168. 4. ad 3.

3. * Auſtera ſeveritate peccata proximi dijudicans, ac ſi ipſe eſſet juſtus, eſt ſuperbus, inquantum ſcil. aliquis propria peccata parvipendens ſeipſum proximo præfert in corde ſuo, 22. q. 33. 5. c.

Auctoritas Dei prævalet rationi humanæ, multo magis quam auctoritas philoſophi rationi debili alicujus pueri, 1. q. 1. 8. ad 2.

1. Auxilium maximum ad omnia calor, & ſpiritus ſunt animali, 12. q. 44. 1. ad 2.

2. Homo non poteſt habere auxilia, é inſtrumenta determinata à natura, ſicut alia animalia, quia eſſet contra complexionem ejus, & etiam infinitis indiget, 1. q. 76. 5. ad 4. & q. 91. 3. ad 2. & 12. q. 5. 5. ad 1.

3. Naturale eſt cuilibet dolenti uti quocumque auxilio ad repellendum nocivum præſens, quod infert dolorem, 12. q. 44. 1. ad 2.

4. Quilibet homo indiget auxilio divino, & humano, 22. q. 129. 6. ad 1.

B

Balaam vere prophetavit ex inſpiratione Dei, licet eſſet propheta dęmonis, 22. q. 172. 6. c. & ad 1.

Ballivus operatur per regem, & é converſo, quia eſt dominus ſui actus. Non autem martellus operatur per fabrum, 1. q. 36. 3. ad 4. & 22. q. 90. 1. c.

Balneum intrare non licebat antiquitus filio cum patre, ne ſe invicem viderent nudos, 22. q. 154. 9. c.

Banauſia eſt vitium contrarium parvificentiæ. Et dicitur à furno, quia quaſi ignis conſumit omnia, 22. q. 135. 2. o.

1. Baptiſmus Joannis fuit convenienter inſtitutus, quadruplici ratione; ſcilicet primo, quia oportebat Chriſtum à Joanne baptizari, ut conſecraret baptiſmum. Secundo ut Chriſtus per baptiſmum Joannis manifeſtaretur. Tertio ut ſuo baptiſmo aſſuefaceret homines ad baptiſmum Chriſti. Quarto ut ad pœnitentiam homines inducens prępararet ad digne ſuſcipiendum baptiſmum Chriſti, 3. q. 38. 1. o.

2. Nominatur ab ipſo, triplici ratione, ſc. Primo quia ipſe fuit ſui baptiſmi inſtitutor aliquo modo. Secundo quia nihil in illo baptiſmo efficiebatur, quod Joannes non faceret. Tertio quia ſibi ſoli erat datum illius baptiſmi miniſterium, 3. q. 38. 2. ad 1.

3. Fuit à Deo per auctoritatem, & à Joanne per miniſterium, 3. q. 38. 2. o.

4. Non fuit commendatus aliquo præcepto Dei in ſacra ſcriptura, quia parum erat duraturus, 3. q. 38. 2. ad 3.

5. Erat præparatorius ad baptiſmum Chriſti, 3. q. 38. 1. 3. o. & q. 70. 1. ad 3.

6. Erat quaſi proteſtatio, & profeſsio pœnitentiæ, quam imponebat baptizatis, 3. q. 38. 3. ad 1.

7. Non imprimebat characterem, 3. q. 38. 6. c.

8. Nec in eo peccata remittebantur, 3. q. 68. 6. ad 1.

9. Non conferebat gratiam, ſed tantum effectum hominis, 3. q. 38. 2. c. & 3. o. item 6. c.

10. Circumciſio quoad neceſsitatem inſtituta erat ut remedium contra peccatum originale, ſed baptiſmus Joannis ut aſſuefaceret ad baptiſmum Chriſti, 3. quæſt. 70. 1. ad 3.

11. Chriſtus inhibuit Apoſtolis gentibus evangelium prædicare ante paſsionem, & reſurrectionem ſuam. Unde multo minus conveniebat, per Joannem gentiles ad baptiſmum admitti, 3. q. 38. 4. ad 3.

12. Chriſtus voluit baptizari baptiſmo Joannis à Joanne, ſextuplici ratione; ſcilicet